

SPIS TREŚCI

J. Krasnodębski: Wybory 2002	2
J. Piekarczyk: Wystąpienie programowe	3
Sylwetki nowych dziekanów	8
T. Bączkowski: Immatrykulacja techników dentystycznych	14
J. Piekarczyk: Wystąpienie Rektora AM	15
Postanie Jana Pawła II do uczestników Międzynarodowej Konferencji Bioetycznej	17
Z Senatu	20
Konferencja Naukowa: Stan obecny i kierunki przemian w kształceniu lekarzy stomatologów w Polsce	22
J. Piekarczyk: Wystąpienie Rektora AM	23
H. Wanyura: Państwowa Komisja Akredytacyjna	25
T. Kocon: Wybory Zarządu Stowarzyszenia Wychowanków Warszawskiej Medycyny i Farmacji	26
List intencyjny w sprawie oddziału AM w Płocku	27
Komunikaty	28

Fot. okładka I: J.M. Rektor prof. dr hab. Janusz Piekarczyk przyjmuje gratulacje od profesora L. Marianowskiego, obok prof. W. Gliński

Fot. okładka IV: Studenci studiów licencyjnych w zakresie technik dentystycznych po immatrykulacji

Zdjęcia: Dział Fotomedyczny AM.

Z Życia
**Akademii
Medycznej**
w Warszawie

Nr 3 (118) marzec 2002

WYDAWCA: AKADEMIA MEDYCZNA

Rada Programowa:

prof. dr hab. Janusz Piekarczyk – przewodniczący,
prof. dr hab. Andrzej Członkowski,
prof. dr hab. Wiesław Gliński,
prof. dr hab. Mirosław Łuczak,
prof. dr hab. Leszek Pączek,
prof. dr hab. Józef Sawicki,
prof. dr hab. Jerzy Stelmachów,
prof. dr hab. Mirosław Szostek,
prof. dr hab. Hubert Wanyura

Redaguje zespół:

Bogdan Ciszek (redaktor naczelny),
Mariusz Forys, Mirosława Kurpeta (redaktor prowadzący numeru),
Magdalena Zielonka, Jacek Żbikowski

Adres redakcji: Biblioteka Główna Akademii Medycznej,
ul. W. Oczki 1, 02-007 Warszawa,
tel./fax: 628-22-37, e-mail: mkurpeta@bibl.amwaw.edu.pl
zapraszamy na nasze strony internetowe:
<http://www.amwaw.edu.pl/ZZyciaAM>
Skład tekstu, druk i oprawa: Drukarnia „Zalesie”
05-501 Piaseczno, ul. Norwida 10, tel./fax: 848-69-92

WYBORY 2002

*Prof. dr hab. Ireneusz Krasnodębski
Przewodniczący Uczelnianej Komisji Wyborczej*

Do społeczności akademickiej!

W imieniu Uczelnianej Komisji Wyborczej uprzejmie informuję, że jesteście w połowie czasu wyborczego organów jednoosobowych i kolegialnych naszej Uczelni. W marcu odbyły się wybory Rektora oraz Dziekanów na kadencję 2002 –2005.

I tak, 15 marca wypełniła się po brzegi sala balowa Domu Medyków. Licznie przybyli wybrani elektorzy oraz osoby, które jako obserwatorzy wzięły udział w wyborach Rektora. Kandydatura obecnie urzędującego Rektora, prof. dr. hab. Janusza Piekarczyka, została zgłoszona jako jedyna przez prof. Janusza Cianciarę oraz dziekana Wydziału Farmaceutycznego prof. Jana Pacheckę. W swoich pismach zgłaszających podkreślali, że profesor Janusz Piekarczyk, sprawując obecnie funkcję Rektora, kieruje uczelnią z godną najwyższego uznania sprawnością organizacyjną oraz fachowością i skutecznością. Świadczy o tym powstanie nowych wydziałów w Uczelni, a uruchomienie kształcenia na nowych kierunkach zagwarantowało nie tylko możliwość rozwoju naukowego i dydaktycznego – jak zauważył prof. Jan Pachecka – ale jest także podstawą materialnej stabilizacji Akademii. Wszystkie działania podjęte przez Rektora w bieżącej kadencji służą szerokiemu otwarciu naszej Akademii na międzynarodową współpracę i stwarzają podstawy pełnego zaistnienia Uczelni w akademickich strukturach Unii Europejskiej. Na wyróżnienie również zasługuje aktywne uczestnictwo i reprezentowanie naszej Alma Mater na forum międzyuczelnianym oraz wobec władz państwowych. Zwycięska batalia o szpitale kliniczne, wybudowanie nowego Domu Studenta, podejmowanie licznych bardzo trafnych decyzji wiążących się z jakże niedopracowaną i nieudaną reformą służby zdrowia, reformą edukacji narodowej oraz administracyjną to także – zdaniem prof. Janusza Cianciary – argumenty przemawiające za

tem, aby prof. Janusz Piekarczyk, wykorzystując swoje wieloletnie doświadczenie, kierował Uczelnią i w następnej kadencji. Te piękne słowa mówią same za siebie, i to one sprawiły, że ogromną większością głosów elektorzy powierzyli z pełną odpowiedzialnością losy Akademii w ręce obecnego Rektora prof. Janusza Piekarczyka.

Po wyborach Rektora odbyły się wybory Dziekanów. Rozpoczęto je 18 marca w II Wydziale Lekarskim. Dziekanem został obecnie sprawujący tę funkcję prof. dr hab. Jerzy Stelmachów.

Następnie 20 marca odbyły się zebrania wyborcze w I Wydziale Lekarskim, Wydziale Farmaceutycznym oraz Wydziale Nauki o Zdrowiu.

W I Wydziale Lekarskim zostały zgłoszone dwie kandydatury: prof. dr. hab. Zbigniewa Gacionga oraz prof.

dr. hab. Marka Krawczyka. Prof. Marek Krawczyk został w drugiej turze wyborów wybrany Dziekanem na nową kadencję.

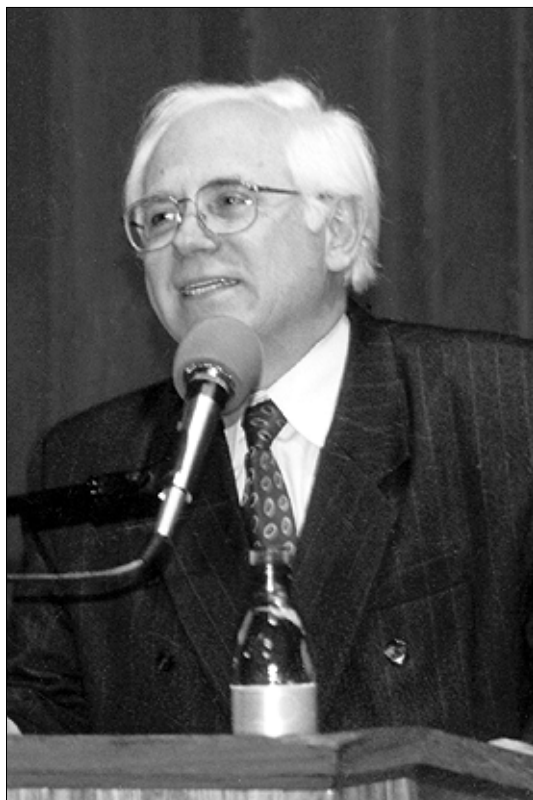
Na Wydziale Farmaceutycznym zwycięstwo wyborcze przypadło obecnemu Dziekanowi tego Wydziału prof. dr. hab. Janowi Pachecka.

W Wydziale Nauki o Zdrowiu o stanowisko Dziekana ubiegało się dwóch kandydatów: prof. dr. hab. Jacek Przybylski oraz dr. hab. Piotr Małkowski. Ra-

da Wydziału większością głosów wybrała dr. hab. Piotra Małkowskiego.

W kwietniu czeka nas również okres bogaty w wydarzenia wyborcze. Już za kilka dni – 12 kwietnia – odbędą się wybory Prorektorów oraz przedstawicieli naszej Uczelni do Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego. W dniach następnych będą miały miejsce wybory Prodziekanów oraz przedstawicieli do Senatu Uczelni, których wybiorą nowe Rady poszczególnych Wydziałów.

W imieniu Uczelnianej Komisji Wyborczej serdecznie zapraszam wszystkich przedstawicieli Kolegium Elektorów i członków Rad Wydziałów do aktywnego uczestnictwa w tej części wyborów.

WYSTĄPIENIE PROGRAMOWE

Prof. dr hab. Janusz Piekarczyk

Wielce Szanowni Państwo!

Dulce laudari a laudato viro. Zaszczyt to dla mnie ogromny, że tak znakomite osoby jak pan Rektor Janusz Cianciara, Pan Dziekan Jan Pachecka konsekwentnie zgłaszają mnie do kandydowania na drugą kadencję. Dzisiejszy dzień, szczególnie dla mnie, jest okazją do wielu refleksji. Ezop w VI w p.n.e. jedną ze swoich bajek zakończył następującym morałem „*Tylko głupcy biorą do siebie szacunek okazany pełnionym przez nich urzędem*”.

Przez ostatnie 2 lata starałem się pamiętać ten morał. Od 1 września 1999r. minęło zaledwie 2 lata i 6 miesięcy lub – jeżeli ktoś woli – można powiedzieć już 2 i pół roku. Co w tym czasie zdarzyło się w Uczelni, w powiązaniu z wydarzeniami w kraju i co mogło się wydarzyć?

Według czarnego scenariusza – rzeczywistość – szpitale kliniczne nie tylko mogły być nadal poza uczelniami, ale większość tych szpitali mogła być już sprywatyzowana, ogłoszona mogła być ich upadłość i 80% substancji uczelni mogło się znaleźć w prywatnych rękach. Nie mielibyśmy prawie żadnego wpływu

na decyzje kadry kierowniczej, dyrektorów lub po prostu właścicieli tych szpitali.

Szpitale po 2 latach wywalczyliśmy jednak, a stało się to wbrew oczekiwaniom wielu. Wywalczyliśmy je tylko dzięki determinacji i uporowi. Wiemy, że to nie koniec – ponieważ znamy mechanizm ich zadłużenia. Zadłużenie szpitali klinicznych było decyzją polityczną poprzedniej ekipy. Ale co dalej? Obecnie niezbędna jest również decyzja polityczna – o zmianie zasad ich finansowania. To w naszej Uczelni powstał projekt odrębnego algorytmu podziału funduszu kas chorych, który powinien wyodrębnić środki na szpitale III stopnia referencyjności przed ostatecznym ich podziałem i przed wyodrębnieniem środków na fundusz wyrównawczy. Na fundusz ten Mazowiecka Regionalna Kasa Chorych przekazuje około 600 mln zł, a zadłużenie szpitali klinicznych Mazowsza nieznacznie przekracza 90 mln, tj. 15% tej sumy; sądzę że komentarz w tej sprawie jest zbędny, liczby mówią same za siebie. Z wielką uwagą trzeba odnotować determinację obecnego Ministra Zdrowia dla przywrócenia polityki zdrowotnej Państwa,

w ramach której mieszczą się wszystkie podstawowe zadania statutowe uczelni medycznych. Niewatpliwie ważna jest podstawowa opieka zdrowotna, ale nieporównanie istotniejsza jest dbałość o zachowanie sprawności jednostek najwyższej wyspecjalizowanych, tj. szpitali klinicznych. W okresie ostatnich kilku miesięcy wiele w tej sprawie próbuje się robić. W moim głębokim przekonaniu, jeszcze w bieżącym roku można doprowadzić do poprawy sytuacji ekonomicznej naszych szpitali. Niezbędne są jednak takie znaczące wysiłki organizacyjne wewnątrz samych szpitali; myślę o aktywności rad społecznych szpitali – powołanych przez uczelnię jako organ założycielski, i rad ordynatorów. Powinno się też dążyć do tego, aby zdecydowana większość naszych jednostek, pozostających na bazie obcej, znalazła się również w szpitalach klinicznych. Istnieje możliwość, a zarazem szansa na utworzenie kolejnych szpitali klinicznych na bazie Szpitala Bródnowskiego i Szpitala Zakaźnego; stworzone zostały już wszelkie warunki, brakuje jedynie narzędzia prawnego, które jest w przygotowaniu.

Można też związać z uczelnią – nie tylko formalnie, ale i przez konkretną współpracę – te jednostki, które dysponują wystarczającymi możliwościami i reprezentują odpowiedni poziom, aby mogły być wykorzystane do realizacji statutowych zadań Uczelni.

Oczywiście oferta na realizację tych zadań w pierwszej kolejności powinna być kierowana do własnych jednostek i do naszych pracowników.

Przed 3 laty założyliśmy budowę uczelni o charakterze uniwersytetu medycznego. Chyba w części plan ten został już zrealizowany, a z pewnością jest on dość daleko zaawansowany. Oto jesteśmy właściwie uczelnią 5-wydziałową, posiadającą 7 kierunków studiów i specjalności medycznych. Poza Warszawą powstają kolejne oddziały zamiejscowe: w ubiegłym roku w Siedlcach, w bieżącym roku w Radomiu i Płocku. W przyszłym roku, być może, w kolejnych miastach Mazowsza. Od października ruszają dwie nowe specjalności na poziomie licencjatu: elektroradiologia i analityka medyczna, być może także kurs dzienny pro-

mości zdrowia.

Niektórzy pytają po co to wszystko?

Szanowni Państwo – nie mamy wyboru, mamy dwa rozwiązania:

1/ redukowanie uczelni i zwalnianie ludzi z pracy, lub

2/ rozbudowywanie uczelni poprzez przyjmowanie nowych zadań.

I jak wspomniałem, jeżeli własne zespoły nie podołają tym zadaniom, zatrudnianie ludzi i zespołów z zewnątrz, po to, aby wypracować środki na inwestycje, pochodzące przecież z 25% narzutu na szkołę.

Szanowni Państwo „duży może więcej”, Uniwersytet Warszawski posiadający 56 tysięcy studentów dysponuje możliwościami nieporównywalnie większymi niż Akademia Muzyczna posiadająca około 1000 studentów. Pochodną tego są możliwości inwestycyjne. Potrzebne są dalsze nowoczesne domy studenckie, poszerzenie i unowocześnienie bazy Zakładów podstawowych, niezbędna jest aula uczelniana. Za kilka lat Uczelnia nasza może liczyć kilkanaście tysięcy studentów, skupiałaby wówczas wszystkie najcenniejsze jednostki medyczne diagnostyczno-lecznicze i naukowo-badawcze Warszawy, a może i Mazowsza. Jeżeli nie do końca – strukturalnie, to na pewno zatrudniając w dydaktyce najcenniejszych ludzi z tych jednostek. Powinna to być proporcjonalnie do naszego regionu Mazowsza, największa polska uczelnia medyczna, mam nadzieję, że będzie też najlepszą uczelnią. Sa dane ku temu, aby była najlepszą uczelnią medyczną.

Cieszy fakt, że pomimo tego trudnego okresu udało się nam utrzymać wysoką kategorię naukową naszych wydziałów i mam nadzieję, że plany rozwinięcia współpracy naukowej z najlepszymi polskimi uczelniami, jak: Uniwersytet Warszawski, Politechnika Warszawska, i innymi czołowymi placówkami – w tym z instytutami PAN, pozwolą na rozwinięcie badań. Badania te dzięki naszym jednostkom klinicznym, diagnostycznym i leczniczym miałyby szansę na szybkie zastosowanie swoich wyników w praktyce; dlatego jesteśmy atrakcyjni dla wymienionych uczelni i instytu-

tów. Jedną z ważniejszych, jest umowa przygotowywana z Uniwersytetem Warszawskim, dotycząca diagnostyki pozytronowej; wysokość nakładów z nią związanych przekracza 25 mln zł, kilka kolejnych umów jest w zaawansowanej fazie negocjacji, są w tym granty zamawiane na sumę kilku milionów zł; mam nadzieję, że dojdzie do ich realizacji.

W nadchodzącej kadencji władz uczelni obok zadań leczniczych i diagnostycznych, zadań inwestycyjnych, dydaktyki przed- i podyplomowej, na niebywale ważne miejsce wysuwają się zadania naukowe i współpraca zagraniczna. Ta część zadań nie może być przeceniona, wymaga niesłuchanej aktywności w nawiązywaniu współpracy, podpisywaniu umów i ich realizacji. Zadania te wymagają wręcz gwałtownej rozbudowy działu nauki i współpracy z zagranicą. Niezwykle ważne są funkcje prorektorów ds. nauki i do spraw dydaktyki; ponadto musimy znaleźć kilku kolejnych nadzwyczaj aktywnych współpracowników o statusie administracyjnym lub jednocześnie naukowym, o znakomitej orientacji w strukturach Unii Europejskiej i możliwościach finansowania różnych zadań uczelni, głównie naukowych i dydaktycznych. Taką strukturę rozpoczynamy budować, częściowo w porozumieniu i powiązaniu z dużymi uczelniami Warszawy. Sukces w tym zakresie uzależniony być może również, od personalnych powiązań ze strukturami i odpowiednimi jednostkami MZ, KBN, a także PAN. Posiadamy już grupę ludzi ściśle współpracujących z wymienionymi instytucjami, którzy zadeklarowali bliską współpracę z Uczelnią, a nawet udało nam się wprowadzić naszych przedstawicieli do ciał przedstawicielskich i wykonawczych niektórych współpracujących z Uczelnią lub powiązanych z nią instytucji.

Udało nam się dosłownie w ostatnich miesiącach uzyskać reprezentacje w Radzie Głównej Szkolnictwa Wyższego, oraz w Państwowej Komisji Akredytacyjnej. Oczywiście ważne jest dla nas, kto będzie nas w tych organach reprezentował, ale dla Uczelni najważniejsze jest, aby nie stracić szansy na uzyskanie reprezentacji, co stało się niestety np. podczas poprzednich wybo-

rów do KBN. Złożyło się tak, że formę przedstawicielstwa w tej jakże ważnej instytucji uzyskaliśmy jednak, i nie stało się to przypadkowo.

Pragnę podziękować bardzo gorąco Wszystkim, którzy zaangażowali się w wiele niezwykle ważnych spraw dla budowy przyszłości uczelni i angażują się nadal. Ważne jest też poszerzenie wymiany szkoleniowej młodych pracowników, a przede wszystkim studentów. W ostatnich 2 latach wymiana ta stopniowo rosła, ale właściwie dopiero w tym roku, dzięki oddaniu do użytku nowego i nowoczesnego Domu Studenta, może ona być radykalnie poszerzona. Należy też zwrócić uwagę na to, że kolejne przejmowane przez Uczelnię obiekty są dostosowywane do naszych potrzeb i zadań dydaktycznych. Część tej bazy przeznaczamy i będziemy przeznaczali też na kolejne domy studenta, ponieważ nowopowstające kierunki studiów wymagają większej liczby akademików.

W najbliższych 2 latach uczelnia powinna z własnych środków lub również z udziałem inwestorów zewnętrznych zrealizować kilka najpotrzebniejszych inwestycji, do których zaliczyłbym bazę Katedry Nauk Fizjologicznych, aulę uczelnianą z funkcją sportową i kongresowo-wystawienniczą, kolejny dom studenta, rozbudowę Anatomicum. Niezależnie od tego niezbędne są inwestycje w CSK, Szpitalu Dzieciątka Jezus i Budowa Centralnego Szpitala Pediatrycznego.

Plany te zaawansowane są w różnym stopniu, wszystkie jednak niezaprzeczalnie powinny być realizowane. Udowodniliśmy, że szybka realizacja zamierzenia inwestycyjnego jest możliwa nawet w tak trudnych jak obecnie warunkach. Całkowity czas budowy nowego domu studenckiego przy ul. Karolkowej, od planów do zasiedlenia studentów – trwał około 10 miesięcy.

Akademia staje się dużą uczelnią uniwersytecką, wymagającą coraz sprawniejszego zarządzania i umiejętnego wykorzystania jej walo-rów i jej zasobów, nie tylko dla dobra pojedynczych osób, a nawet pojedynczych jednostek, ale też dla dobra i w interesie całej Akademii. Rolą władz musi być takie zarządzanie uczel-

nią, aby wszyscy jej pracownicy musieli zauważać konieczność szeroko pojętej promocji spraw Akademii, i aby przede wszystkim z nią wiązali swoją przyszłość. Pracownicy uczelni muszą jednocześnie czuć opiekę swojej Alma Mater. Muszę mieć stworzone odpowiednie warunki rozwoju w postaci chociażby specjalizacji, zdobywania stopni naukowych i wreszcie względnej stabilizacji.

Warto nadmienić, że w wyniku przeprowadzonego sondażu uzyskałem informację o trudnościach naszych najmłodszych kolegów w dostępie do specjalizacji, w wyniku czego wystąpiłem do najwyższego szczebla decyzyjnego o zgodę na otwarcie specjalizacji dla wszystkich pracowników uczelni, którzy są tym zainteresowani, w celu uporządkowania sytuacji kadrowej uczelni. Prośba ta została przyjęta i zrealizowana w 100 procentach.

Chciałbym, aby pojawiła się też szansa na godziwe zarobki za dobrą pracę na jednym lub na dwu etatach: w uczelni i w szpitalu klinicznym. W moim przekonaniu istnieje realna szansa, że tak być powinno; czy tak będzie – to zależy od nas wszystkich, ale wiemy, że nie tylko od nas.

Pozwólcie Państwo, że podkreślę jeszcze jednak, przynajmniej w punktach, co w okresie ostatnich 2 lat udało nam się zrealizować:

- nastąpił jednak wzrost uposażeń średnio o 385 zł na etat, tj. o niemal 20%, nastąpił jednocześnie znaczący wzrost płac z prac zleconych i godzin nadliczbowych. Dotyczy głównie Zakładów podstawowych, nastąpił także wzrost płac w szpitalach. Zdaję sobie sprawę, że nie są to podwyżki satysfakcjonujące nas, ale było przecież tak, że przed rokiem otrzymaliśmy budżet o 3 mln zł niższy, z jednocześnie informacją, że zawiera on kwotę na podwyżki w wysokości 56 %.

- nastąpił wzrost liczby studentów o około 1000 osób,
- w 2001 r. pierwszy raz od 12 lat uzyskaliśmy wzrost limitu przyjęć na Wydziały Lekarskie o 10 miejsc i udało nam się to właściwie wyświadczyć na poprzednim ministrze
- na 2002 r. mamy potwierdzony już wzrost li-

- mitu na wydziały lekarskie o dalsze 60 miejsc,
- po raz pierwszy otrzymujemy kilkumilionową dotację dydaktyczną na szkolenie podyplomowe,
- na podkreślenie zasługuje też uruchomienie 4-letniego kursu angielskojęzycznego,
- niezwykle ważną rzeczą jest akredytacja uzyskana na maksymalny 5-letni dystans czasowy w obydwu wydziałach lekarskich,
- na pierwszym miejscu postrzegałbym jednak odzyskanie, przywrócenie szpitalnej bazy klinicznej uczelni.

Podobnie wiele determinacji musieliśmy wykazać w sprawie budowania od podstaw opieki zdrowotnej dla naszych studentów i naszych pracowników. Głównie pracowników naszych Zakładów podstawowych, bo to Państwo mają największe trudności w jej uzyskaniu. Moją ideą było objęcie także opieką pracowników wszystkich uczelni Warszawy. Ile razy byłem osobiście w tej sprawie u wszystkich kolejnych Ministrów Zdrowia, lecz te wszystkie wysiłki, pisma, przekonywania były jak: „*In aqua scribere...*”. Ale liczy się ostateczny wynik – w końcu obecny Minister przekazał nam na ten cel zasoby byłej lecznicy rządowej przy ul. Emilii Plater. W ten sposób powstały dwa POZ-y: przy ul. Banacha i przy ul. Lindleya; mam nadzieję, że nie rywalizujące, a współpracujące ze sobą.

Szanowni Państwo!

To wszystko są rezultaty zespołowej pracy szeroko pojętych władz uczelni, do których zaliczyłbym nie tylko prorektorów lecz także dziekanów, prodziekanów oraz przewodniczących i członków stałych i problemowych Komisji. Przepraszam wszystkich kierowników jednostek za to, że dzwonię i proszę w indywidualnych sprawach różnych ludzi – okazuje się, że wszyscy chorują i dopiero wówczas zauważają medycynę. Dziękuję bardzo, że nikt nigdy nie odmówił pomocy, to są niezwykle ważne sprawy dla promocji uczelni. Serdecznie wszystkim Państwu za to dziękuję.

W tych trudnych czasach tylko zbiorowy wysiłek nas wszystkich i profesjonalnego zespołu władz uczelni daje jakieś szanse. Wiem, że w naszej pracy pojawiało się też trochę niedociągnięć organizacyjnych, wiem też, że trzeba je szybko eliminować, ale akademickość kłóci się z gwałtownością, choć wiadomo, że akademickość nie wyklucza zdecydowania i konsekwencji. Powiedziałem na wstępie, że mamy za sobą 2 i pół roku. To zbyt krótki okres, aby zrealizować założony plan, ale po upływie kolejnych trzech lat nie osiągniemy też prawdopodobnie pełnej stabilizacji i pełnego zadowolenia. Najważniejsze jest w moim przekonaniu zachowanie ciągłości tendencji rozwoju Akademii, bez względu na obiektywne trudności zewnętrzne i wewnętrzne. Rolą władz uczelni jest wykorzystanie wszelkich sposobnych okazji do przechodzenia ze stagnacji w koniunkturę.

Szanowni Państwo, przed kilkoma tygodniami, po powołaniu uczelnianej komisji wyborczej zastanawiałem się oczywiście, czy powinienem kandydować na kolejną kadencję...

tym bardziej, gdy przeczytałem taką oto sentencję, wypowiedzianą na podobną okoliczność już przed 2 tys. lat: „Jeżeli podejmujesz się roli ponad siły, nie tylko źle ją odegrasz, lecz również zaniechasz innej, którą mógłbyś odegrać dobrze”. Gdy powiedziałem o tych refleksjach jednemu z przyjaciół – współpracowników, odpowiedział, że „przecież tchórzostwem byłoby wycofać się w połowie dystansu”, pokazał mi też inną wypowiedź „Jeśli pozwolisz innym, by się tobą posłużyli dla własnej korzyści, to wkrótce będą się posługiwać tobą również dla twojego dobra”. Przyjąłem tę sentencję za dobrą monetę i jestem do Państwa dyspozycji, choć zmodyfikowałbym ją nieco; po prostu chciałbym być przydatnym w działaniach dla dobra nas wszystkich.

Szanowni Państwo.

Wiem, że zbyt długie przemówienia są warte tyle samo lub mniej niż krótkie, dlatego nie będę nadużywał Państwa cierpliwości. Moją wypowiedź traktuję jako wstęp do ewentualnej dyskusji.

SYLWETKI NOWYCH DZIEKANÓW

Dziekan I Wydziału Lekarskiego

Prof. dr n. med. Marek Krawczyk

Przebieg pracy zawodowej, społecznej oraz program działania

Absolwent Wydziału Lekarskiego AM w Warszawie z 1969 r.

Doktor n. med. w 1975 r. – na podstawie pracy p.t. „*Badania nad wchłanianiem tłuszczów i D-ksylozy po odnerwieniu i przecięciu naczyń chłonnych krezki jelita cienkiego u psa*”

Doktor habilitowany w 1987 r. – na podstawie pracy p.t. „*Badania nad patomechanizmem adaptacji pozostałej po resekcji części jelita cienkiego*”

Profesor nadzwyczajny od 1993 r.

Tytuł naukowy profesora – 22 sierpnia 1995 r.

Profesor zwyczajny od 1999 r.

Specjalizacja I st. w chirurgii ogólnej w 1973 r.,

specjalizacja II st. w chirurgii ogólnej w 1977 r.

Od 33 lat nieprzerwanie w Akademii Medycznej w Warszawie:

1969-1971 – stażysta – AM Warszawa

1971-1973 – studia doktoranckie – AM

1973-1980 – starszy asystent – II Klinika Chirurgiczna AM

1980-1988 – adiunkt – Klinika Chirurgii Ogólnej i Chorób Wątroby AM

1988-1993 – docent – Klinika Chirurgii Ogólnej i Chorób Wątroby AM

od 1993 r. – prof. nadzwyczajny – Klinika Chirurgii Ogólnej i Chorób Wątroby AM

Od 1 października 1998 r. Kierownik Katedry i Kliniki Chirurgii Ogólnej i Chorób Wątroby AM

Lat 56, żonaty (żona Grażyna), jedno dziecko (7-letni syn –Piotr).

Uczeń profesorów: Zdzisława Łapińskiego, Andrzeja Karwowskiego i Jerzego Szczerbania.

Praca i staże w klinikach zagranicznych:

1. W 1978/79 r. (1 rok) praca w Klinice Chirurgicznej w Heidelbergu, jako stypendysta Fundacji Humboldta
2. W 1989 r. (7 miesięcy) praca w Klinice Chirurgicznej w Mannheim, jako stypendysta Fundacji Humboldta
3. W 1990 r. (5 miesięcy) praca w Klinice Chirurgicznej w Mannheim, jako stypendysta Fundacji Humboldta
4. W 1993 r. (3 miesiące) praca w Klinice Chirurgicznej w Villejuif – stypendium rządu francuskiego
5. W 1994 r. (2 miesiące) praca w Klinice Chirurgicznej w Villejuif – stypendium rządu francuskiego
6. W 1995 r. (1 miesiąc) praca w Klinice Chirurgicznej w Strasbourgu – stypendium rządu francuskiego.

PRACA W UCZELNI

1. Były przewodniczący Senackiej Komisji d/s Lecznictwa i Współpracy z Regionem.
2. Obecnie członek Senackiej Komisji Statutowej.
3. Prodziekan I Wydziału Lekarskiego – od 1 października 1996 r. – dwie kadencje.

Od 11 lat specjalista wojewódzki d/s chirurgii ogólnej, najpierw w województwie płockim, a obecnie w województwie mazowieckim.

Udział w pracach Towarzystw Naukowych Polskich:

1. Prezes Polskiego Towarzystwa Transplantacyjnego
2. Sekretarz Generalny Zarządu Głównego Towarzystwa Chirurgów Polskich
3. V-ce prezes Zarządu Polskiego Towarzystwa Gastroenterologicznego.

Udział w pracach Towarzystw Naukowych

Zagranicznych:

1. Członek **Francuskiej Akademii Chirurgicznej** (l'Academie Nationale de Chirurgie) – w Polsce tylko 4 członków, w tym nieżyjący prof. Jan Nie-lubowicz i z żyjących prof. Stefan Wesołowski
2. Członek 5 innych Międzynarodowych Towarzystw Naukowych
3. Członek World Association of Hepato-Pancreato-Biliary Surgery
4. Członek International Gastro-Surgical Club
5. Członek International Liver Transplantat Association
6. Członek Societas Humboldtiana Polonorum

Przewodniczący Sekcji Komitetu KBN

– 4 kadencje

INFORMACJE O DZIAŁALNOŚCI NAUKOWEJ I DYDAKTYCZNEJ

Do chwili obecnej opublikował ogółem 215 prac, w tym 65 w języku angielskim.

Liczba komunikatów zjazdowych – ogółem 278, w tym 78 referatów na zjazdach zagranicznych.

Autor 22 rozdziałów do książek i skryptów.

Redakcja trzech książek:

1. **Cholecystektomia laparoskopowa**
2. **Resekcja wątroby**
3. **Nowotwory przewodu pokarmowego**

Kształcenie młodej kadry naukowej:

Promotor 5 doktoratów, 1 doktorat otwarty.

Promotor 1 Doktoratu Honoris Causa.

Opiekun 3 przewodów habilitacyjnych.

Kierownik specjalizacji wielu chirurgów.

GLÓWNE OSIĄGNIĘCIA:

1. Opracowanie programu i wdrożenie przeszczepiania wątroby od dawcy zmarłego.
2. Wdrożenie programu przeszczepiania wątroby od dawcy żywego.
3. Wprowadzenie do polskiej chirurgii techniki cholecystektomii laparoskopowej.
4. Opracowanie zasad leczenia zmian ogniskowych w wątrobie.

Osiągnięcia organizacyjne:

1. Stworzenie i organizacja oddziału intensywnej terapii chirurgicznej w Klinice Chirurgii Ogólnej i Chorób Wątroby.
2. Stworzenie i organizacja pracowni endoskopo-

wej przy Klinice Chirurgii Ogólnej i Chorób Wątroby.

3. Stworzenie i organizacja pracowni ultrasonograficznej.

Nagrody i wyróżnienia

1. 9-krotnie nagroda JM. Rektora AM w Warszawie
2. Dwie nagrody Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej.
3. Nagroda Ministra Nauki.

Recenzje:

Recenzent 11 prac doktorskich oraz 5 prac habilitacyjnych.

Recenzent 4 przewodów na stopień naukowy profesora.

II miejsce w ogólnopolskim rankingu Klinik i Oddziałów Chirurgicznych.

Praca społeczna:

PRACA W UCZELNI

- Były przewodniczący Senackiej Komisji ds. Lecznictwa i Współpracy z Regionem.
- Przygotowanie ankiety z działalności leczniczej.
- Pełnomocnik Rektora (kadencja prof. Tołłoczko i prof. Górskiego) ds. budowy nowego bloku operacyjnego w Szpitalu na Banacha – doprowadził do powstania planu bloku operacyjnego zatwierdzonego przez MZiOS i pozwolenia na budowę.
- Obecnie Członek Senackiej Komisji Statutowej.
- Członek Senatu AM w Warszawie (dwie kadencje).
- Prodziekan I WL ds. studenckich w latach 1996-2000

– razem z zespołem dziekańskim uaktualnianie planów dydaktycznych,

– zmiany grup studenckich,

– inicjatywy napisania nowych skryptów,

– stworzenie stanowiska koordynatora nauczania chirurgii,

– doprowadzenie do pozytywnej decyzji o okablowaniu sal operacyjnych.

Dziekan II Wydziału Lekarskiego

Prof. dr hab. Jerzy Stelmachów

Urodził się 30 stycznia 1941 r. w Tomaszowie Lubelskim. W czerwcu 1964 otrzymał dyplom lekarza kończąc studia w Warszawskiej Akademii Medycznej.

W czasie studiów aktywnie uczestniczył w ruchu studenckim pełniąc początkowo funkcję przewodniczącego AZS przy AM w Warszawie, a następnie kierownika Klubu Medyków.

Po odbyciu stażu w klinikach Akademii Medycznej w Warszawie otrzymał etat asystenta w Instytucie Położnictwa i Ginekologii CKP Wojskowej AM w Warszawie. W 1970 r. zdał egzamin na I st., a w 1973 r. na II st. specjalizacji w zakresie położnictwa i ginekologii. W 1972 r. obronił doktorat na podstawie pracy pt. „Badania nad wpływem przemianowania mikrofałowego na rozwój zarodka kurzego”.

Od 1.05.1975 do 1.05.1988 r. pracował w Instytucie Onkologii w Warszawie, początkowo na stanowisku adiunkta, a od 1.01.1985 r. kierownika oddziału ginekologii operacyjnej. W 1984 r., na podstawie rozprawy pt. „Ocena histeroskopii ze szczególnym uwzględnieniem jej roli w onkologii ginekologicznej”, uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk medycznych. W 1986 otrzymał stanowisko docenta.

Od 1.05.1988 r. po wygraniu konkursu został zatrudniony na stanowisku kierownika I kliniki położnictwa i ginekologii II WL w Akademii Medycznej w Warszawie, na którym pracuje do dziś. 1 stycznia 1991 roku otrzymał stanowisko profesora nadzwyczajnego, a profesorem zwyczajnym został w 1993 r.

W latach 1996 – 1999 był prodziekanem, a od 1999 dziekanem w II Wydziale Lekarskim. W 2002 został ponownie wybrany dziekanem.

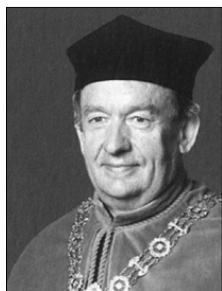
Dorobek naukowy zawiera 233 publikacje w czasopiśmie polskich i zagranicznych, rozdziały w 7 podręcznikach. Większość prac

związanych jest z diagnostyką ginekologiczną. Przedmiotem szczególnego zainteresowania jest wykorzystanie nowoczesnych metod rozpoznawania i leczenia chorób ginekologicznych. Jako pierwszy w Polsce wprowadził do praktyki klinicznej histeroskopię stosowaną obecnie zarówno w celu rozpoznawania, jak i leczenia patologii wewnątrzmacicznej. Szereg prac dotyczy zagadnień onkologicznych. Wśród nich znajdują się pierwsze w Polsce doniesienia o możliwościach, zasadach i własnych doświadczeniach wykonywania przemieszczenia jajników poza pole napromieniowania przy operacjach rozszerzonego wycięcia macicy z powodu raka szyjki tego narządu u młodych kobiet, jak również krytyczna ocena operacji sprawdzających po leczeniu chemicznym chorych na raka jajnika.

Z dydaktyką zarówno przeddyplomową, jak i podyplomową związany jest od 1996 roku. Pod jego kierownictwem kilkudziesięciu lekarzy uzyskało specjalizację, a siedmiu obroniło pracę doktorską. W kierowanej przez niego klinice zakończono 2 przewody habilitacyjne. Prof. Jerzy Stelmachów jest członkiem wielu towarzystw naukowych polskich i zagranicznych, m.in. Polskiego Towarzystwa Ginekologicznego; przewodniczy sekcji ginekologii onkologicznej European Society Gynecological Oncology, European Society of Hysteroscopy.

Jest również członkiem wielu komitetów naukowych czasopism wydawanych w kraju, jak również członkiem Komitetu Naukowego Clin. Exp. Obstet. Gyn. Otrzymał wiele nagród, w tym Rady Naukowej przy MZiOŚ – 1984 r., Nagrodę Zespołową Wydziału Nauk Medycznych PAN – 1991.

Odnaczony w 1980 r. Odznaką Honorową PCK i w 1985 r. Odznaką „Za wzorową pracę w Służbie Zdrowia”. Nigdy nie był członkiem żadnych organizacji politycznych.

Dziekan Wydziału Farmaceutycznego

prof. dr hab. Jan Pachecka

Jan Pachecka urodził się 14 kwietnia 1939 r. w Wiśniewie k/Siedlec. W 1964 r. ukończył studia na Wydziale Farmaceutycznym Akademii Medycznej w Warszawie. W roku 1970 uzyskał stopień doktora, a w roku 1984 doktora habilitowanego nauk farmaceutycznych w zakresie biochemii. Tytuł profesora nauk farmaceutycznych uzyskał w roku 1999.

Cała działalność zawodowa prof. dr hab. Jana Pachecka związana jest z Wydziałem Farmaceutycznym AM w Warszawie. W latach 1964-1971 był asystentem Katedry Biochemii, a w latach 1971 – 1985 adiunktem Zakładu Metabolizmu Leków, który powstał na bazie Katedry Biochemii Wydziału Farmaceutycznego. W okresie tym trzykrotnie przebywał jako stypendysta strony włoskiej w Istituto di Ricerche Farmacologiche „Mario Negri” w Mediolanie.

W 1985 roku został docentem w Zakładzie Metabolizmu Leków. W 1990 roku, po wygraniu ogólnopolskiego konkursu, został kierownikiem Zakładu Patobiochemii i Chemii Klinicznej. W tym samym roku został powołany przez J.M. Rektora na stanowisko profesora nadzwyczajnego AM w Warszawie. W roku 1991, po połączeniu Zakładu Metabolizmu Leków oraz Zakładu Patobiochemii i Chemii Klinicznej, i utworzeniu Katedry Biochemii i Chemii Klinicznej, został w drodze konkursu powołany na stanowisko Kierownika tej Katedry.

Dorobek naukowy prof. dr hab. Jana Pachecka obejmuje: 82 oryginalne prace doświadczalne, 17 publikacji poglądowych, współautorstwo rozdziału w podręczniku akademickim, współautorstwo skryptu akademickiego, współautorstwo redakcyjne 4 monografii wraz z autorstwem rozdziałów, oraz 149 komunikatów zjazdowych.

Prof. dr hab. Jan Pachecka był w latach

1984-1989 członkiem Komisji Dostępności Biologicznej Leku i Farmacji Klinicznej oraz w latach 1996-1998 członkiem Komisji Postaci Leku, Farmakokinetyki i Farmacji Klinicznej Komitetu Nauk o Leku PAN. W 1999 r. został wybrany na członka Komitetu Nauk o Leku PAN. Od 1991 r. jest przewodniczącym Rady Naukowej Instytutu Leków w Warszawie, a od 2001 r. członkiem Sekcji Nauk Medycznych Komitetu Badań Naukowych. Od 2002 r. prof. Jan Pachecka jest Przewodniczącym Rady Społecznej Samodzielnego Publicznego Szpitala Klinicznego im. prof. M. Michałowicza w Warszawie oraz Specjalistą ds. Analityki Farmaceutycznej dla Województwa Mazowieckiego. Jest także członkiem wielu krajowych i zagranicznych towarzystw naukowych.

Prof. dr hab. Jan Pachecka był przewodniczącym komitetów organizacyjnych i rad naukowych 7 ogólnopolskich konferencji i zjazdów naukowych.

Od 1975 r. uczestniczy w zespołach kolegialnych Senatu AM w Warszawie i Komisjach Rektorskich, pełniąc funkcje członka Rektorskiej Komisji d/s Rozwoju Uczelni (1984-1987), Rektorskiej Komisji d/s Odznaczeń (1984-1987); Senackiej Komisji d/s Badań Naukowych (1987-1990), Senackiej Komisji d/s Dydaktyki i Wychowania (1987-1990). Od 1996 r. jest przewodniczącym Senackiej Komisji d/s Rozwoju Kadry oraz członkiem Senackiej Komisji Nauki, Rektorskiej Komisji d/s Rozwoju Uczelni i Uczelnianej Komisji d/s Nagród. Od 1994 r. jest członkiem Społecznego Komitetu Budowy Biblioteki AM w Warszawie.

W latach 1984 – 89 był prodziekanem d/s Nauki Wydziału Farmaceutycznego, w latach 1989-1993 prorektorem d/s Nauki i Roz-

woju Kadr Akademii Medycznej w Warszawie, a w latach 1993-1996 prorektorem d/s Rozwoju Kadry Naukowej Akademii Medycznej w Warszawie. W latach 1990-1999 był kierownikiem studium doktoranckiego Wydziału Farmaceutycznego. W wyniku przeprowadzonych w 1999 roku wyborów prof. dr hab. Jan Pachecka został dziekanem Wydziału Farmaceutycznego na kadencję 1999-2002.

Prof. dr hab. Jan Pachecka jest wieloletnim, aktywnym członkiem Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego. Przez dwie kadencje (1983-1986, 1992-1995) był wiceprzewodniczącym, a w latach 1986-1992 przewodniczącym Oddziału Warszawskiego PTFarm. W latach 1992-1998 oraz od 2001 pełni funkcję wiceprezesa Zarządu Głównego PTFarm.

Prof. dr hab. Jan Pachecka był w latach 1987-1990 członkiem Komisji d/s Farmacji Rady Naukowo-Programowej PZWL. Obecnie jest aktywnym członkiem Kolegium Redakcyjnego Acta Poloniae Pharmaceutica, Komitetu Redakcyjnego Farmacji Polskiej oraz Komitetu Redakcyjnego Biuletynu Instytutu Leków.

Prace badawcze Katedry, którą kieruje, koncentrują się na problematyce: biochemicznej oceny zaburzeń metabolizmu lipoprotein w różnych stanach patologicznych ja-

ko czynników ryzyka powstawania i rozwoju miażdżycy; oceny aktywności enzymów metabolizujących leki w cukrzycy doświadczalnej; biochemicznej oceny potencjału energetycznego i sprawności metabolicznej wątroby w przebiegu zróżnicowanych etiologicznie chorób tego narządu oraz diagnostyki laboratoryjnej chorób alergicznych.

Za osiągnięcia w pracy naukowej dydaktycznej i organizacyjnej był nagradzany nagrodami Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej oraz nagrodami J.M. Rektora A.M. W latach 1998 i 2000 został wyróżniony nagrodami Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego za prace eksperymentalne opublikowane w Acta Poloniae Pharmaceutica.

Prof. dr hab. Jan Pachecka został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi (1984), Medalem 40-lecia PRL (1985), Odznaką „Za zasługi dla Województwa Siedleckiego” (1986), Honorową Odznaką „Za wzorową pracę w służbie zdrowia” (1987), Medalem im. I. Łukasiewicza „Za zasługi dla rozwoju farmacji” (1992), Medalem Liceum Ogólnokształcącego im. B. Prusa w Siedlcach (1993), którego jest absolwentem, Medalem Komisji Edukacji Narodowej (1997) oraz Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2001).

Dziekan Wydziału Nauki o Zdrowiu

dr hab. Piotr Małkowski

Data i miejsce urodzenia: 19. 10. 1954 Warszawa

Stan cywilny: żonaty, dwie córki

Obecne stanowisko:

adiunkt w Katedrze i Klinice Chirurgii Ogólnej i Chorób Wątroby AM

Wykształcenie i przebieg pracy zawodowej:

1969-1973 – Liceum Ogólnokształcące

nr XXXV im. B. Prusa w Warszawie

1973-1979 – Wydział Lekarski AM w Warszawie

1977 – 1981 – pomocnik asystenta, a od 1979 r. asystent w Zakładzie Anatomii Prawidłowej

1979 – 1980 – staż podyplomowy w klinikach Akademii Medycznej w Warszawie

1979 – 1981 – wolontariat w Klinice Chirurgii Ogólnej i Chorób Wątroby kierowanej przez prof. Jerzego Szczerbana

1979 – 1981 – wolontariat w Klinice Chirurgii Ogólnej i Chorób Wątroby kierowanej przez prof. Jerzego Szczerbana

1979 – podyplomowy kurs mikrochirurgii
1980 – podyplomowe studium doskonalenia dydaktycznego

Od 1982 – asystent, starszy asystent, adiunkt w Klinice Chirurgii Ogólnej i Chorób Wątroby
1982 – specjalizacja I stopnia z chirurgii ogólnej
1986 – specjalizacja II stopnia z chirurgii ogólnej
1987 – 1999 – kierownik izby przyjęć Centralnego Szpitala Klinicznego AM, Warszawa ul. Banacha 1a

1988 – tytuł doktora nauk medycznych na podstawie pracy: „*Współistnienie zakrzepicy żyły wrotnej z marskością wątroby u chorych z krwotokami żyłaków przełyku*”

1991 – kurs chirurgii laparoskopowej

1992 – 1993 – stypendium naukowe rządu francuskiego; 6-miesięczny staż w „Centre Hepato – Biliaire” szpitala Paul Brousse w Paryżu, kierowanym przez prof. Henri Bismutha, dotyczący przeszczepiania i chirurgii wątroby

1996 – tytuł doktora habilitowanego nauk medycznych na podstawie pracy habilitacyjnej pt. „Zakrzepica żył układu wrotnego dorosłych. Etiologia, diagnostyka, leczenie”

1997 – dwukrotny pobyt szkoleniowy we Francji w Hôpital Beaujon, w Klinice prof. J. Belghiti, dotyczący przeszczepiania wątroby od żywych dawców

Informacje o działalności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej:

- autor i współautor 130 publikacji, w tym 42 w gazetach anglojęzycznych oraz 137 doniesień zjazdowych
- redakcja jednej książki; autor lub współautor 16 rozdziałów książek i skryptów
- czynne uczestnictwo w 66 kongresach naukowych (36 krajowych i 30 zagranicznych)
- kierownik jednego naukowego projektu badawczego KBN i współwykonawca dwóch innych.
- prace w komitetach naukowych oraz organizacyjnych 9 konferencji i zjazdów naukowych
- prace w Komitecie Redakcyjnym: „Medical Science Monitor” oraz Radzie Naukowej „Standardów Medycznych”
- redakcja dwóch suplementów „Medical Science Monitor”
- udział w towarzystwach naukowych:
Towarzystwo Chirurgów Polskich – sekretarz

Oddziału Warszawskiego

Polskie Towarzystwo Hepatologiczne – prezes elekt

Polskie Towarzystwo Transplantologiczne

Polsko – Francuskie Towarzystwo Angiologiczne

International Gastro-Surgical Club

International Hepato PancreatoBiliary Association

- promotor jednego otwartego przewodu doktorskiego oraz drugiego, w ramach studiów doktoranckich; recenzent jednego naukowego projektu badawczego KBN.

- prodziekan Wydziału Nauki o Zdrowiu od 2000 r.

- członek Senatu AM ostatniej kadencji

- prace w Senackiej Uczelnianej Komisji ds. Rekrutacji

- sekretarz Krajowej Rady Akredytacyjnej Szkolnictwa Medycznego od 2001 roku

Osiągnięcia:

- współudział (od 1985 roku) w opracowaniu techniki pobrań oraz przechowywania wątroby do częściowego (w początkowym okresie) oraz całkowitego (w późniejszych latach) jej przeszczepienia ze zwłok

- współudział we wdrożeniu programu przeszczepiania wątroby w AM w Warszawie

- współudział w opracowaniu nowych metod diagnostycznych nadciśnienia wrotnego oraz we wdrożeniu nowoczesnych metod leczenia tej patologii a w szczególności wewnątrzwątrobowych zespoleń wrotno-układowych (TIPS)

- ustalenie przyczyn oraz opracowanie diagnostyki i zasad postępowania w zakrzepicy żyły wrotnej; wprowadzenie leczenia fibrynolitycznego wczesnych postaci zakrzepicy wrotnej

- współudział w opracowaniu metod rozpoznawania oraz terapii zakrzepicy żył wątrobowych

- współudział w tworzeniu programów nauczania na kierunkach: pielęgniarstwo, położnictwo oraz ratownictwo medyczne

Nagrody:

- 3 nagrody Ministra Zdrowia

- 5 nagród JM Rektora AM

- nagroda Polskiego Towarzystwa Transplantologicznego

IMMATRYKULACJA STUDENTÓW STUDIÓW LICENCJACKICH W ZAKRESIE TECHNIK DENTYSTYCZNYCH

*Prof. dr hab. Tadeusz Bączkowski
pełnomocnik Rektora d/s organizacji kształcenia
w zakresie techniki dentystycznej*

25 marca b.r. odbyła się w sali posiedzeń Senatu naszej uczelni uroczysta immatrykulacja studentów studiów licencjackich w zakresie technik dentystycznych. Ten nowy kierunek studiów utworzono w ramach Wydziału Nauki o Zdrowiu i przypisano go Oddziałowi Stomatologii.

Immatrykulacja miała szczególnie uroczysty charakter z powodu kolejnego otwarcia nowego kierunku stu-

diów w naszej uczelni. Obok J.M. Rektora prof. dr hab. Janusza Piekarczyka władze uczelni reprezentowali: dziekan prof. dr hab. Wiesław Gliński i dziekan elekt prof. dr hab. Marek Krawczyk. W uroczystości wzięli udział nauczyciele prowadzący zajęcia dla immatrykulowanych studentów w osobach: Kierownika

Katedry Histologii i Embriologii prof. S. Moskałewskiego i adiunkt J. Godlewskiej-Jędrzejczyk, przedstawiciela Zakładu Anatomii Prawidłowej – dr H. Dobaczewskiej oraz kierowników Katedry Protetyki, Zakładu Ortodontcji i Propedeutyki Stomatologicznej.

Gospodarz uroczystości – prodziekan I Wydziału Lekarskiego d/s Stomatologii prof. dr hab. H. Wanyura powitał zaproszonych gości w osobach: pani Zofii Dębskiej – głównego specjalisty w Departamencie Edukacji Publicznej Urzędu Marszałkowskiego, wieloletniego Dy-

rektora Państwowego Liceum Techniki Dentystycznej – dr Romualda Tracza oraz dyrektorów Medycznych Studiów Zawodowych nr. 3 i 11 w Warszawie: dr Adama Grażulisa i mgr Dorotę Dargiewicz oraz licznie zgromadzonych nauczycieli zawodu z obydwu szkół.

J.M. Rektor w swym przemówieniu serdecznie powitał młodzież w murach uczelni i pogratulował im wybranej drogi dalszej edukacji na wyższym poziomie,

która odpowiada nie tylko oczekiwaniom współczesnej stomatologii, ale również przewidywanym wymaganiom Unii Europejskiej.

Po złożeniu ślubowania Rektor wręczył z najlepszymi życzeniami indeksy czterdziestu studentom rekrutującym się spośród słuchaczy obydwu szkół warszawskich.

Przedstawiciel Samorządu Studentckiego – stu-

dent V roku Oddziału Stomatologii – Wojciech Chludziński pogratulował najmłodszemu kolegom otrzymanych indeksów, przedstawił strukturę organizacyjną samorządu i zaprosił do czynnego udziału w działalności środowiska studenckiego. Chór Akademii Medycznej pod kierownictwem pani mgr Beaty Herman uświetnił uroczystość jak zawsze znakomitą oprawą muzyczną.

Uroczystość przebiegła w podniosłej atmosferze, co zostało bardzo życzliwie przyjęte przez immatrykulowaną młodzież oraz przez zaproszonych gości.

WYSTĄPIENIE REKTORA

Prof. dr hab. Janusz Piekarczyk - Rektor AM

**Panie Dziekanie,
Wysoka Rado, Wielce Szanowni Państwo,
Drodzy Studenci.**

Immatrykulacja to jedna z najpiękniejszych uroczystości akademickich, której istotą jest, chciało by się powiedzieć, nadanie godności studenta tym, którzy zdecydowali się na podjęcie studiów i pozytywnie przeszli przez postępowanie kwalifikacyjne.

Po złożeniu ślubowania i uroczystym wręczeniu indeksu staniecie się Państwo studentami. Studentami Akademii Medycznej w Warszawie, uczelni o ugruntowanej renomie i 200-letniej tradycji, która wywodzi się z Wydziału Lekarskiego oraz Wydziału Farmaceutycznego Uniwersytetu Warszawskiego oraz Akademii Stomatologicznej. Warto jednocześnie zauważyć, że uczelnia medyczna w Warszawie jest starsza od Uniwersytetu. Uczelnia nasza tradycyjnie zajmowała się kształceniem trzech zawodów medycznych: lekarzy, lekarzy stomatologów i farmaceutów.

Przed dwoma laty w roku jubileuszowym 2000. podjęliśmy decyzję o poszerzeniu dydaktycznych zainteresowań uczelni i utworzony został kolejny, czwarty Wydział Nauki o Zdrowiu z wieloma nowymi kierunkami i specjalnościami; przede wszystkim podjęliśmy kształcenie pielęgniarek i położnych, ale również ratowników medycznych, fizjoterapeutów, dietetyków. Od następnego roku akademickiego pojawiają się kolejne kierunki: elektroradiologia, promocja zdrowia, być może higiena stomatologiczna i dalej jeszcze inne kierunki. Dzisiaj odbędzie się immatrykulacja w specjalności Techniki Dentystyczne.

W ciągu trzech lat uczelnia podwaja liczbę studentów i włącza do swoich obowiązków statutowych również szkolenie podyplomowe. To jest przecież olbrzymia dynamika rozwoju, która przypadła na bardzo trudny okres reform służby zdrowia i edukacji, także na okres niebywałych trudności ekonomicznych. Ale doszliśmy do wniosku, że wobec dynamicznego postępu rozwoju medycyny, wobec strategicznych planów włączenia Polski w struktury Unii Europejskiej, nie można czekać na lepszą koniunkturę. Musimy wyjść naprzeciw nowym normom, wymaganiom stawiającym dla wymienionych zawodów medycznych wyższą poprzeczkę – wykształcenia na poziomie licencjatu.

Akademia Medyczna w Warszawie w swych zamierzeniach poszła dalej przekraczając oczekiwania, ponieważ doszliśmy do wniosku, że w obrębie naszego regionu – Mazowsza nie mogą funkcjonować nawet przejściowo różne poziomy kształcenia pielęgniarek, położnych, ratowników medycznych. Należy wszystkim dać jednakowe szanse, aby za kilka lat niemal wszyscy pracownicy medyczni Mazowsza legitymowali się dyplomami ukończenia wyższej

uczelni. Proszę zauważyć, plany te są już realizowane, nie tylko w Warszawie, ale także w Siedlcach, w Radomiu, a jutro w Płocku i być może jeszcze w innych dużych miastach Mazowsza.

Uczelnia wychodzi więc naprzeciw swoim studentom, zbliża się do ich miejsc zamieszkania, przez co studia stają się tańsze i bardziej dostępne.

Władze uczelni, jej kadry naukowe i dydaktyczne uczyniły wielki wysiłek organizacyjny, a nawet inwestycyjny; powstają nowe Zakłady, zakupywany jest nowy sprzęt i aparatura.

Oczekujemy jednak dalszego wspierania naszych starań zarówno przez władze rządowe jak i samorządowe. Przejęliśmy znaczną część dotychczasowych obowiązków samorządu terytorialnego i zwracamy się z prośbą o pomoc w ich realizacji. Szczególnie we wstępnej fazie, która jest najtrudniejsza.

Z wielkim zadowoleniem przyjmujemy jednoznaczne deklaracje Władz Samorządowych Mazowsza – Pana Marszałka Struzika, Pana Marszałka Lejka złożone przed kilku dniami: o zdecydowanej woli ujednoczenia kształcenia zawodów medycznych. Uzgodniliśmy, że nie będzie równoległego kształcenia tego samego zawodu na różnych poziomach licencyjnych i pomaturalnych. W tych zawodach, gdzie przeszliśmy na kształcenie licencyjne, nie powinniśmy równolegle kształcić w systemie pomaturalnym.

Jesteśmy w okresie przejściowym, który rodzi szczególnie dużo trudności, a nawet zagrożeń, ale są one przecież nieodłącznym elementem takich okresów... przejściowych.

Ta reforma robiona jest trochę spontanicznie, ale podjęliśmy ją w trosce o tę młodzież, która chce nowocześnie się kształcić, podjęliśmy ją także w trosce o nasz Region – Mazowsze, które powinno dorównać innym województwom, myślę o Łodzi i Gdańsku, gdzie kształcenie licencyjne techników dentystrycznych podjęto już od października!

Jeżeli uda nam się zrealizować podjęty program równoległych studiów w bieżącym roku, to uzyskacie Państwo dyplomy w tym samym czasie, co absolwenci szkół w wymienionych dwu miastach. Jestem przekonany, że jest to realny plan, jeżeli uwzględnimy okres wyrównawczy obejmujący sierpień i wrzesień. Od 4 października stalibyście się Państwo studentami II roku. Natomiast od 1 października przyjmujemy nowych studentów I roku.

Dobrze było by też otworzyć szansę kształcenia w systemie zaocznym dla osób, które uzyskały dyplomy

wcześniej w systemie kształcenia w szkołach pomaturalnych; oczywiście warunkiem przyjęcia na studia jest posiadanie świadectwa maturalnego i świadectwa ukończenia szkoły.

Z przyjemnością witamy wśród nas nauczycieli z dotychczasowych szkół, których zapraszamy do współpracy i do pracy. Jesteście nam Państwo potrzebni i chcemy wykorzystać Państwa doświadczenie zawodowe i nauczycielskie, ale jednocześnie chciałbym zwrócić uwagę na to, że zmienia się charakter dydaktyki, płynnie ale zdecydowanie przechodzimy z systemu kształcenia pomaturalnego na studia. Z góry dziękuję za przyjęcie przez Państwa tej współpracy.

Chciałem w tym uroczystym zgromadzeniu gorąco podziękować wszystkim, którzy przyczynili się do otwarcia w naszej uczelni tego nowego kierunku studiów. Jeszcze raz dziękuję Władzom Samorządowym Województwa, dziękuję Pani Inspektor Zofii Dembskiej. Serdecznie dziękuję zespołowi programowemu, który pracował pod kierownictwem Prof. Eugeniusza Spiechowicza. Gratuluję Państwu wszystkim, bo jest to doniosła chwila, wysiłek nas wszystkich doprowadził do otwarcia nowego kierunku studiów medycznych. Za chwilę ta oto grupa młodych ludziłoży przyrzeczenie studenckie i stanie się studentami Akademii Medycznej w Warszawie.

Kochani, być studentem takiej uczelni to zaszczyt, ale to także zobowiązanie i wyzwanie.

Życzę Państwu, aby te studia były dla Was przyjazne i przyjemne, abyście ukończyli je terminowo i aby zawód, który wybraliście dał Wam pełnię satysfakcji.

Wszystkiego najlepszego, jestem przekonany, że tak będzie, a dzisiaj przyjmujemy Was do naszej społeczności.

Vivat Academia, Vivant Profesores.

To The Most Reverend Józef Kowalczyk
Apostolic Nuncio in Poland

I am pleased to learn that you will be present at the International Conference to be held at Warsaw on 5 - 6 April 2002 on the theme: "Conflict of Interest and its Significance in Science and Medicine", and I ask you kindly to convey my heartfelt best wishes to the organizers and participants. The subject of the Conference is well worth bringing to the attention of society as a whole. In fact, this is a question which affects not just the programming and development of medical research and science, but the well-being of peoples and the very dignity and prestige of scientific learning itself. In recent times the issue has emerged as one of the most serious ethical problems facing the international community.

In advanced societies, research, and specifically biomedical research, is one of the most far-reaching and dynamic fields of innovation and progress, drawing investment both from public bodies and from private groups, often of a multinational character.

While it is certainly proper for a firm in the field of biomedical or pharmaceutical research to seek an appropriate return on investment, it sometimes happens that overriding financial interests prompt decisions and products which are contrary to truly human values and to the demands of justice, demands which cannot be separated from the very aim of research. As a result, a conflict can arise between economic interests on the one hand and, on the other, medicine and health-care. Research in this field must be pursued for the good of all, including those without means.

In other words, there is a risk that science-based businesses and health care structures can be set up not in order to provide the best possible care for people in accordance with their human dignity, but in order to maximize profits and increase business, with a predictable lowering in the quality of service for those unable to pay.

In this way there is created in the field of science and medicine a conflict of interest between the investigation and correct treatment of illnesses – which is what scientific and medical research is all about – and the financial objective of making a profit.

Today this conflict is obvious in a number of specific ways. First of all, it can be seen in the selection of research programmes, where those programmes which hold out the promise of a quick profit are often preferred to other research which involves higher costs and a greater investment of time because it respects the demands of ethics and justice. Driven by the pursuit of profit and catering to what could be called "the medicine of desires", the pharmaceutical industry has favoured research which has already placed on the world market products contrary to the moral good, including products which are not respectful of procreation and even suppress human life already conceived.

Even as biomedical research continues to perfect methods of artificial human fertilization, little funding and little research is directed to the prevention and treatment of infertility. The recent decision in some countries to use human embryos or even to produce or clone them in order to harvest stem-cells for therapeutic purposes has the backing of large investors. Yet ethically acceptable and scientifically valid programmes using adult cells for the same therapies, with no less success, draws little support because lower profits are anticipated.

Another example of such conflict of interest is the way in which priorities are set for pharmaceutical research. In developed countries, for instance, huge sums are spent on producing medicines that serve hedonistic purposes, or in marketing different brands of already available and equally effective medicines; while in poorer areas of the world drugs are not available for the treatment of devastating and deadly diseases. In these countries access to even the most basic medicines is almost impossible because the profit motive is absent. Likewise, in the case of certain uncommon diseases the industry offers no financial support for research and the production of medicines, because there is no prospect of profits: these are the so-called "orphan drugs".

The very ethics of research can be undermined by the conflict of interest of which we are speaking, as for example when financial groups claim the right to permit the publication of research data depending on whether or not such data are in the interest of the groups themselves.

Even medical care in hospitals is increasingly subject to the imperatives of cost-containment. Although it is right to avoid waste in health care administration and in treatment, it is not right to deny proper care or permit the level of treatment to be lowered for the sake of greater financial profits.

The list of such conflicts will undoubtedly expand, if a utilitarian approach is allowed to prevail over the genuine quest for knowledge. This is what happens for example when the media, often financed by the same business interests, provoke exaggerated expectations and spawn a kind of pharmacological consumerism. At the same time they tend to pass over in silence those means of protecting health which require people to act responsibly and with self-discipline.

For science to retain its true independence and for researchers to retain their freedom, ethical values must be brought to the fore. To subject everything to profit involves a real loss of freedom for the scientist. And those who would uphold scientific freedom by appealing to a "values-free science" prepare the way for the supremacy of economic interests.

In a broader view, the pre-eminence of the profit motive in conducting scientific research ultimately means that science is deprived of its epistemological character, according to which its primary goal is discovery of the truth. The risk is that when research takes a utilitarian turn, its speculative dimension, which is the inner dynamic of man's intellectual journey, will be diminished or stifled.

For scientific research in the biomedical field to be restored to its full dignity, researchers themselves must be fully engaged. It is primarily up to them to guard jealously and, if necessary, to reclaim the essential meaning of that mastery and dominion over the visible world which the Creator entrusted to man as a task and duty. As I wrote in my first Encyclical Letter *Redemptor Hominis*, this meaning "consists in the priority of ethics over technology, in the primacy of the person over things, and in the superiority of spirit over matter" (No. 16). Consequently, I added, "all phases of present-day progress must be followed attentively. Each stage of that progress must, so to speak, be x-rayed from this point of view" (*ibid.*).

Public authorities too, as guardians of the common good, have a role to play in ensuring that research is directed to the good of people and of society, and in tempering and reconciling the pressures of divergent interests. By issuing guidelines and by allocating public funds in accordance with the principles of subsidiarity, they should actively support those fields of research not sponsored by private interests. They should be prepared to prevent research which harms human life and dignity or which ignores the needs of the world's poorest peoples, who are generally less well equipped for scientific research.

In offering good wishes for the success of this important Conference, I wish to reaffirm that the Church looks to scientists and researchers with hope and trust. In this sense I renew the invitation which I addressed to Catholic intellectuals in my Encyclical Letter *Evangelium Vitae*, and I extend it to all researchers of good will: may you "be present and active in the leading centres where culture is formed, in schools and universities, in places of scientific and technological research", deeply committed to being "at the service of a new culture of life by offering serious and well documented contributions, capable of commanding general respect and interest by reason of their merit" (No. 98). It is in virtue of this broad vision of commitment to the truth and the common good that medical research and learning have written pages of genuine advancement, deserving of humanity's recognition and gratitude.

With these thoughts, I invoke Almighty God's assistance upon the work of the Conference and I cordially impart my blessing to all those taking part.

From the Vatican, 25 March 2002

Cieszę się, że Przedstawiciel Nuncjatury Apostolskiej weźmie udział w Międzynarodowej Konferencji odbywającej się w Warszawie w dniach 5-6.04.2002 na temat „Konflikt interesów i jego znaczenie w nauce i medycynie”, i proszę Go o przekazanie płynących z głębi mojego serca najlepszych życzeń jej organizatorom i uczestnikom.

Tematyka konferencji zasługuje na szerokie rozpowszechnienie w całym środowisku. Jest oczywiste, że problematyka ta nie dotyczy wyłącznie planowania i rozwoju badań naukowych i medycznych, lecz zdrowia społeczeństwa oraz godności i prestiżu procesu dociekania naukowego. W ostatnich czasach ten właśnie problem wyłonił się jako jeden z najważniejszych problemów etycznych, przed jakim stoi społeczność międzynarodowa.

W społeczeństwach wysoko rozwiniętych badania naukowe (a zwłaszcza badania biomedyczne), stanowią jedną z najbardziej dynamicznie rozwijających się i najdalej sięgających dziedzin przynoszących postęp. Dziedzina ta jest finansowana zarówno przez środki publiczne jak i organizacje prywatne, te ostatnie często o charakterze wielonarodowym.

Jest oczywiste, że firma biotechnologiczna ma prawo oczekiwać stosownego dochodu ze swej inwestycji, jednakże zdarza się czasem, że nadmierne oczekiwania finansowe powodują podejmowanie decyzji i kierowanie na rynek środków sprzecznych z wartościami określającymi samą istotę człowieka i wymagania sprawiedliwości – wymagania, których nie sposób oddzielić od celów badawczych. W wyniku takich sytuacji może dojść do konfliktu pomiędzy czynnikami ekonomicznymi z jednej strony oraz medycyną i opieką zdrowotną z drugiej.

Badania naukowe w naukach medycznych powinny być prowadzone w interesie całego społeczeństwa, włączając ludzi ubogich.

Oznacza to, że istnieje ryzyko, iż instytucje naukowe i przedsiębiorstwa opieki zdrowotnej działające na zasadzie „business” mogą powstawać nie w celu zapewnienia optymalnej opieki chorym zgodnie z zasadą godności człowieka, lecz dla osiągnięcia najwyższego zysku i dalszego wzrostu ich wartości rynkowej, z możliwym do przewidzenia spadkiem jakości usług leczniczych wobec osób nie mogących sobie pozwolić na pokrycie ich kosztów.

W taki sposób dochodzi do powstania konfliktu interesów pomiędzy badaniami nad chorobami

i ich właściwym leczeniem (co stanowi przecież istotę badań naukowych i medycznych), a celami finansowymi związanymi z oczekiwaniami zysku.

Konflikt ten manifestuje się dzisiaj w wielu obszarach biomedycyny. Przede wszystkim można go dostrzec w wyborze programów badawczych, gdzie często wybiera się projekty nastawione na osiągnięcie szybkiego zysku zaś pomija projekty wymagające wyższych kosztów i większych nakładów wynikających z konieczności respektowania wymogów etyki i sprawiedliwości. Z pogoni za zyskiem i stwarzając swoistą „medycynę zachcianek” przemysł farmaceutyczny wprowadza na rynki światowe produkty sprzeczne z dobrem moralnym, w tym nie respektujące prokreacji i powodujące supresję życia już poczętego.

Zajmując się doskonaleniem metod sztucznego zapłodnienia badania biomedyczne w niewystarczającym stopniu (zarówno pod względem nakładów, jak i intensywności badań) zajmują się problemem zapobiegania i leczenia bezpłodności. Niedawne decyzje niektórych krajów zezwalające na używanie ludzkich zarodków w celu uzyskiwania komórek macierzystych do celów leczniczych (lub nawet na otrzymywanie tych zarodków lub ich klonowanie) mają poparcie wielkich inwestorów. Z drugiej strony etycznie dopuszczalne i poprawne naukowo projekty uwzględniające stosowanie komórek osób dorosłych (zapewniające podobny stopień skuteczności) cieszą się niewielkim zainteresowaniem z uwagi na oczekiwane niższe dochody.

Innym przykładem konfliktu interesów jest sposób ustalania priorytetów w badaniach nad lekami. W krajach wysokorozwiniętych przeznaczają się wielkie sumy celem otrzymywania środków służących celom hedonistycznym lub dla wprowadzenia na rynek różnych odmian już dostępnych i równie skutecznych leków; z drugiej strony na ubogich obszarach naszego globu brak środków dla leczenia ciężkich i nieraz śmiertelnych schorzeń. W tych krajach dostęp nawet do podstawowych leków jest prawie niemożliwy, gdyż brak tam motywacji związanych z zyskiem. Podobnie, w przypadku pewnych rzadkich chorób przemysł farmaceutyczny nie finansuje niezbędnych badań i produkcji leków z powodu braku perspektyw zysku.

Istota etyki w nauce może być zagrożona przez omawiany przez nas konflikt interesów w przypadku, gdy sponsorzy finansujący badania za-

strzegają sobie prawo do wyrażania zgody na publikacje uzyskanych wyników w zależności od tego, czy są one dla nich korzystne.

W coraz większym stopniu również i opieka medyczna w szpitalach zależy od ograniczania kosztów. Słusznym jest unikanie marnotrawstwa w zarządzaniu służbą zdrowia i leczeniu, jednak jest niewłaściwym odmawianie właściwej opieki lub dopuszczanie do obniżania standardów leczenia celem uzyskania większych korzyści finansowych.

Bez wątpienia lista zjawisk objętych konfliktem interesów będzie rosła, jeśli dopuścimy do dominacji czysto utylitarnej podejścia do nauki zamiast autentycznego poszukiwania wiedzy. Zdarza się tak np. gdy media (często finansowane przez te same grupy interesów) powodują nadmierne oczekiwania i nieuzasadnione rzeczywistymi potrzebami zakupy leków. Jednocześnie media te pomijają milczeniem działania na rzecz ochrony zdrowia wymagające odpowiedzialnego zachowania i samodyscypliny.

Jeśli nauka i uczeni mają zachować swą prawdziwą niezależność, należy promować wartości etyczne wysuwając je na czoło naszych działań. Jeśli uczonego sprowadza wszystko do poszukiwania zysku, oznacza to, że traci swą wolność. Ci zaś, którzy wspierają wolność nauki przez apelowanie do „nauki bez wartości” przygotowują grunt do dominacji czynników ekonomicznych.

W szerszej perspektywie, kierowanie się dążeniem do zysku w prowadzeniu badań naukowych prowadzi w końcu do pozbawienia nauki jej charakteru epistemologicznego, zgodnie z którym jej pierwotnym powołaniem jest odkrywanie prawdy. Gdy badania nabierają toku utylitarnej, tworzenie hipotez badawczych (co stanowi zasadniczą motywację naszej wędrówki intelektualnej na drodze życia) zostanie zaburzone lub zdławione.

Jeśli badania naukowe w dziedzinie biomedycyny mają odzyskać pełną godność, uczeni muszą być w pełni zaangażowani w ten proces. Stwórca powierzył człowiekowi jako zadanie i obowiązek przywództwo i kierowanie światem widzialnym, i od badaczy zależy należyta troska i – jeśli trzeba – walka o prawo realizacji tego zadania.

Jak napisałem w mojej Encyklice *Redemptor Hominis* „istota tego sprowadza się do priorytetu etyki nad technologią, osoby nad rzeczami, i ducha nad materią” (No 16). W konsekwencji dodałem: „należy z uwagą obserwować wszystkie etapy postępu, jaki się dziś do-

konuje. Każdy jego fragment powinien być – można rzec – pod tym kątem prześwietlany” (tamże).

Podobnie, autorytety publiczne – jako strażnicy wspólnego dobra – powinny dbać o to, aby badania naukowe były ukierunkowane na dobro człowieka i społeczeństwa, łagodzić konflikty i godzić sprzeczne interesy. Powinni oni zdecydowanie wspierać obszary badań niezależne od prywatnych interesów przez opracowywanie wskazówek i rozdział środków publicznych zgodnie z rzeczywistymi potrzebami. Powinni oni być gotowi zapobiegać badaniom szkodliwym dla życia człowieka i jego godności lub nie biorącym pod uwagę potrzeb ludzi najbardziej potrzebujących, którzy są gorzej przygotowani do prowadzenia badań naukowych.

Przekazując życzenia sukcesu tej ważnej Konferencji pragnę ponownie potwierdzić, że Kościół spogląda na uczonych z nadzieją i zaufaniem. W tym kontekście ponawiam zaproszenie, które wystosowałem do uczonych katolickich w mojej Encyklice *Evangelium Vitae*, i kieruję je do wszystkich uczonych dobrej woli: bądźcie obecni w czołowych ośrodkach tworzenia kultury, w szkołach i uniwersytetach, w miejscach badań naukowych i technologicznych. Bądźcie głęboko zaangażowani w służbę na rzecz nowej kultury życia poprzez Wasze poważne i dobrze udokumentowane doniesienia badawcze, które powinny cieszyć się ogólnym poważaniem i zainteresowaniem dzięki ich wartości merytorycznej” (No 98). Badania medyczne i zdobywanie wiedzy zapisały strony autentycznego postępu zasługując na uznanie i wdzięczność ludzkości dzięki szerokiej wizji poświęcenia się prawdzie i wspólnemu dobru.

Z tymi myślami zwracam się do Boga Wszechmogącego o wsparcie prac Konferencji i z serca błogosławię jej wszystkim uczestnikom.

Z Watykanu, 25 Marca 2002.

Joannes Paulus II

(tłumaczenie: prof. dr hab. A. Górski)

Z SENATU

mgr E. Kępska - kierownik Działu Organizacyjnego

Na posiedzeniu Senatu w dniu 27 marca omówiono następujące zagadnienia:

1. Opinia Senatu w sprawie przyznania nagród dydaktycznych Ministra Zdrowia

Prof. P. Zaborowski – Przewodniczący Senackiej Komisji ds. Dydaktyki poinformował zebranych, że Komisja wytypowała trzy prace do nagrody Ministra Zdrowia w dziedzinie osiągnięć dydaktycznych, a następnie przedstawił je.

Senat pozytywnie zaopiniował przyznanie nagród następującym osobom:

1) Prof.dr. hab. J. Tatoniowi, prof.dr hab. Annie Czech, prof. dr hab. A. Barańczyk-Kuźmie **za pracę – „Diabetologia” tom I i II**

2) Prof. dr. hab. M. Krawczykowi, prof. dr. hab. I. Krasnodębskiemu, prof. dr. hab. A. Wasiutyńskiemu, prof. dr. hab. B. Michałowiczowi, dr. hab. P. Nyckowskiemu, dr. hab. K. Zieniewiczowi, dr. hab. M. Frączkowi, dr. hab. R. Paluszkiwiczowi, dr. hab. W. Otto, dr. B. Najnigierowi **za pracę – „Nowotwory przewodu pokarmowego”**

3) Prof. dr. hab. H. Wanyurze, lek. Z. Stopie, lek. A. Brudnickiemu **za pracę – „Artroskopia stawów skroniowo-żuchwowych”, „Diagnostyczno-lecznicza artroskopia stawów skroniowo-żuchwowych”, „Wstępna kliniczno-etologiczna ocena osób leczonych w OASSŻ z powodu chorób stawu skroniowo-żuchwowego”**

2. Opinia Senatu w sprawie przyznania nagród naukowych Ministra Zdrowia

Prof. S. Moskalewski – Przewodniczący Senackiej Komisji ds. Nauki przedstawił prace i ich autorów, zdaniem Komisji zasługujących na nagrodę Ministra Zdrowia w dziedzinie osiągnięć naukowych.

Senat pozytywnie zaopiniował przyznanie nagród następującym osobom:

1) Prof. dr. hab. M. Radkowskiemu **za cykl publikacji dotyczących patogenezы zakażenia wirusami zapalenia wątroby typu C i G**

2) Prof. dr. hab. A. Borkowskiemu, lek. P. Dobrońskiemu **za Międzynarodowe naukowe badania wielośrodkowe w dziedzinie chorób gruczołu krokowego (diagnostyka raka gruczołu krokowego i minimalnie inwazyjnej terapii łagodnego rozrostu gruczołu krokowego)**

3. Opinia Senatu w sprawie nadania tytułu doktora honoris causa Akademii Medycznej w Warszawie Pani Profesor Ewie Radwańskiej z Uniwersytetu Rasch w Chicago.

Prof. W. Gliński przedstawił kandydaturę, w tym także osiągnięcia dydaktyczne oraz liczny dorobek naukowy i zawodowy Profesor Ewy Radwańskiej. Poinformował, iż wniosek, promotorem którego jest prof. dr hab. L. Marianowski, na posiedzeniu w dniu 06.03.2002r zyskał aprobatę Rady I Wydziału. Senat pozytywnie zaopiniował przyznanie tytułu doktora honoris causa Pani Profesor Ewie Radwańskiej.

4. Inwestycje Uczelni – budowa auli przy Budynku Rektoratu.

Dyr. J. Żbikowski poinformował, iż z punktu widzenia dynamicznie rozwijającej się dydaktyki istnieje pilna potrzeba wybudowania dla Akademii auli. Uczelni potrzebny jest obiekt, który będzie umożliwiał zgromadzenie ok. 1000 osób, a równocześnie będzie posiadał pomieszczenia dla studentów oraz jednostek dydaktycznych.

Następnie Pan Dyrektor przedstawił plany architektoniczne tej inwestycji tj. ogólny plan budynku, plan parteru, przekrój obiektu.

Nowopowstały obiekt nazywałby się **Centrum Dydaktyczno – Kongresowe.**

Budowa centrum potrwa około 2,5 roku. Prace budowlane można by rozpocząć już w roku bieżącym. Czas trwania budowy uzależniony jest od ilości środków finansowych Uczelni; duży wpływ mają także przepisy ustawy o zamówieniach publicznych. Planuje się przeprowadzenie przetargu II stopniowego:

I etap to wybranie najlepszej koncepcji budowy

II etap – wybranie firmy, która zaoferuje najniższą cenę za wybudowanie obiektu.

Na dzień dzisiejszy trudno jest sprecyzować koszty tego budynku, gdyż jest to obiekt nietypowy. W związku z tym **dyr. J. Żbikowski** zwrócił się do JM Rektora oraz Wysokiego Senatu o zaaprobowanie kosztów budowy na kwotę około 14 mln zł. Jest szansa, że obiekt będzie tańszy. AM wystąpi do Ministerstwa Zdrowia o dotację, nie wyklucza się także pozyskiwania środków finansowych od sponsorów.

Zdaniem **J.M. Rektora** tę inwestycję należy traktować jako priorytetową dla Akademii.

Prof. M. Szostek poparł inicjatywę budowy centrum proponując, iż można by się zapoznać z projektem Centrum w Budapeszcie, gdyż jest to bardzo udany kompleks.

Następnie J.M. Rektor zwrócił się z wnioskiem do Wysokiego Senatu o akceptację budowy Centrum Dydaktyczno – Kongresowego.

Senat w głosowaniu jawnym jednogłośnie poparł budowę centrum.

5. Przyznanie „Medalu za zasługi dla Akademii Medycznej w Warszawie”

Prorektor ds. Kadr prof. dr hab. J. Sawicki przedstawił kandydatów, którzy uzyskali poparcie Rektorskiej Komisji ds. Nagród i Odznaczeń w sprawie przyznania im „Medalu za zasługi dla Akademii Medycznej,”

Senat podjął uchwałę w sprawie przyznania tego medalu następującym osobom:

dr. Andrzejowi Chrzanowskiemu, mgr Magdalenie Jóźwik, prof. dr hab. Joannie Juskowej, prof. dr hab. Jerzemu Polańskiemu, prof. dr hab. Wiesławowi Glińskiemu.

6. Komunikaty i wolne wnioski.

1/ **Prof. B. Szczygieł** przedstawił propozycję zmian w statucie AM:

a/ dotyczące powołania kierowników katedr, klinik i samodzielnych pracowni w związku z wejściem w życie nowej ustawy o Zakładach opieki zdrowotnej,

b/ w związku z wnioskiem zgłoszonym przez grupę pracowników inżynieryjno – technicznych, dotyczącym umożliwienia wyboru I przedstawiciela do Senatu

z tej grupy pracowników.

Prof. B. Szczygieł, nawiązując do pkt. b/, poinformował, iż pracowników administracji jest w Uczelni ok. 800, z czego ponad 200, to pracownicy inżynieryjno-techniczni. Jest to dość liczna grupa, w związku z tym Uczelniana Komisja Wyborcza stwierdziła, iż dobrze by było, żeby miała ona swojego przedstawiciela w Senacie.

Prof. J. Sawicki stwierdził, że propozycja pracowników inżynieryjno-technicznych jest uzasadniona. Jest to duża grupa pracowników, a wszystkie 3 miejsca w Senacie zostały obsadzone przez pracowników administracji (w ramach puli miejsc pracowników nie będących nauczycielami akademickimi).

Zdaniem **dyr. J. Żbikowskiego**, w przypadku, gdy Senat uzna ten wniosek za zasadny, to trzeba będzie jeszcze raz przeprowadzić wybory w grupie pracowników nie będących nauczycielami akademickimi, ponieważ pracownicy inżynieryjno-techniczni wybierali już przedstawicieli w tej grupie.

Prof. W. Gliński zauważył, że każda grupa chciałaby mieć swojego reprezentanta w Senacie, ale wybory już się odbyły. Warto by się zastanowić, czy tej zmiany nie wprowadzić od następnej kadencji.

J.M. Rektor poinformował, że z uwagi na brak *quorum* sprawę tę należy odłożyć na następne posiedzenie Senatu.

2/ Dziekan II Wydziału Lekarskiego **prof. J. Stelmachów** zwrócił się z prośbą do JM Rektora oraz Senatu o podjęcie uchwały dotyczącej wysokości opłat za studia prowadzone w języku angielskim w roku akademickim 2003-2004.

Propozycja opłat jest następująca:

- 8700 USD na 6 letnich studiach

- 10.500 USD na 4 letnich studiach

Senat w głosowaniu jawnym poparł zaproponowane stawki.

Na koniec posiedzenia J.M. Rektor złożył wszystkim zebrany najserdeczniejsze życzenia świąteczne.

KONFERENCJA NAUKOWA - STAN OBECNY I KIERUNKI PRZEMIAN W KSZTAŁCENIU LEKARZY STOMATOLOGÓW W POLSCE

Akademia Medyczna w Warszawie była organizatorem i gospodarzem ogólnopolskiej konferencji naukowej na temat stanu obecnego i kierunku przemian w kształceniu lekarzy stomatologów w naszym kraju.

Honorowego patronatu konferencji, która odbyła się 13 marca br., udzielił Minister Zdrowia **prof. Mariusz Łapiński**. Otwierając konferencję Minister podziękował władzom Uczelni za ważną inicjatywę organizacyjną, a wszystkim uczestnikom obrad życzył efektywnego wykorzystania tej szczególnej możliwości – podjęcia najistotniejszych zagadnień związanych z ewolucją kształcenia lekarzy stomatologów, w kontekście zbliżającego się akcesu Polski do Unii Europejskiej.

J.M.Rektor AM **prof. Janusz Piekarczyk** nawiązał do – przypadające – w tym roku – jubileuszu 50-lecia Polskiego Towarzystwa Stomatologicznego oraz minionej, podwójnej kadencji Zarządu Towarzystwa. Kadencji, która przypadła na okres intensywnych przemian i związanych z nimi zagrożeń, wynikających z reformy opieki zdrowotnej.

Rok ubiegły, rozpoczynając kolejne stulecie, dał także asumpt do podsumowania najważniejszych osiągnięć polskiej stomatologii na tle oceny światowego postępu nauk medycznych w dziedzinie stomatologii. Miało to miejsce podczas Kongresu Stomatologów Polskich w maju ubiegłego roku.

Wspomniane zamknięcie kadencji Zarządu Głównego PTS oraz 50-lecie Towarzystwa stworzyły stosowną okazję, aby wystąpić do Prezydenta RP o wyróżnienie wysokimi odznaczeniami państwowymi najbardziej zasłużonych dla stomatologii polskiej – wybitnych specjalistów, nauczycieli akademickich oraz osób szczególnie zasłużonych w pracy i działalności PTS.

Na zakończenie pierwszej, uroczystej części konferencji, Minister Zdrowia udekorował 18 osób, którym – postanowieniem z 10 stycznia 2002 r. – **Aleksander Kwaśniewski** nadał odznaczenia państwowe.

W imieniu uhonorowanych odznaczeniami głos zabrał **prof. Stanisław Potoczek** – nestor polskiej stomatologii, były prezes PTS-u. Wspominając okres powojenny, na nowo kształtujące się szkolnictwo medyczne w Polsce, Profesor wyraził głęboką wdzięczność pionierom polskiej medycyny. W tamtych niezwykle trudnych latach kontynuowano pracę i edukację akademicką w warunkach powszechnego braku lokali, sprzętu i środków. Kończąc Pan Profesor podziękował rodzinom, które zawsze ponoszą najpoważniejsze koszty i wyrzeczenia związane z dzieleniem życia z lekarzem – naukowcem.

Następną, merytoryczną część konferencji rozpoczął **prof. Hubert Wanyura** referatem pt. „Państwowa Komisja Akredytacyjna i jej zadania”. Profesor H. Wanyura rozpoczął od przedstawienia podstawy prawnej działalności Komisji, by następnie omówić strukturę, zakres i główne

kierunki jej działania. W dalszej części swojego wystąpienia przybliżył słuchaczom tryb pracy członków zespołów, na które dzieli się Komisja (10 zespołów reprezentujących poszczególne kierunki studiów). Szczegółowo omówiono działy, którymi zajmuje się zespół reprezentujący studia medyczne oraz jego skład.

O stanie prac nad programem minimum studiów stomatologicznych poinformowała **prof. Teresa Bachanek**. Projekt składającego się z 7 rozdziałów programu stomatologicznych studiów 5-letnich zawiera: szczegółowe zestawienie przedmiotów wraz z obciążeniem godzinowym, zakres wymaganej praktyki oraz opis sylwet-

ki profesjonalnej absolwenta.

Wstępem do kolejnej części konferencji był referat **prof. Williama Allena** z Wielkiej Brytanii (od wielu lat zajmuje kierownicze stanowisko w British Dental Association, jeden z ekspertów „DentEd”) pt., „Rola DentEd’u i perspektywy zbliżenia edukacji dentystów / lekarzy stomatologów”. Profesor W. Allen – na początek podzielił się z obecnymi danymi statystycznymi, ilustrującymi wielkie różnice w zakresie dostępności stałej opieki stomatologicznej, nagłej interwencji stomatologicznej oraz dostępności usług stomatologicznych na poziomie, na którym odbywa się kształcenie studentów w krajach rozwiniętych – występujące w różnych częściach Europy i Świata. Zdaniem prelegenta, Unia Europejska może i chce zmniejszyć te dysproporcje poprzez dzielenie się ideami i konkretnymi koncepcjami oraz poprzez współpracę dwu- i wielostronną.

Celowi temu służą: wypracowane przez UE dyrektywy – dotyczące kompetencji klinicznych oraz poprawa standardów – poprzez dzielenie się ideami, promocje inicjatywy mających na celu poprawę poziomu nauczania stomatologii, zapraszanie do uczestnictwa we wspólnych projektach, a także wprowadzenie systemu wizytacji „DentEd”. Realizacja powyższych zadań odbywa się przy udziale Komisji Doradczej UE ds. Nauczania Sto-

matologii, programu „DentEd”, programu TAIE (pomoc techniczna i wymiana informacji) oraz sekcji zajmującej się problematyką powiększenia Unii. Głównym zadaniem „DentEd”-u jest wypracowanie zbieżności standardów – programów nauczania w krajach unijnych i kandydujących.

Profesor **Constantine Oulis** podkreślił, iż w opinii ekspertów unijnych zajmowanie się zagadnieniami minimalnych programowych powinno być równoległe z podnoszeniem poziomu obowiązujących standardów edukacyjnych jak również kompetencji klinicznych. Zbliżanie programów nauczania oraz unifikacja standardów nie powinny odwracać od nas potrzeb naszych własnych społeczeństw. „Nasi stomatolodzy mają przede wszystkim odpowiadać na potrzeby naszego społeczeństwa”.

Wystąpienie prof. W. Allena zainicjowało dyskusję z udziałem wielu uczestników konferencji. Dyskusja ogniskowała się wokół zagadnień: tytułu zawodowego polskich lekarzy stomatologów po przystąpieniu naszego kraju do Unii Europejskiej, głównych różnic występujących pomiędzy programami nauczania w Polsce i w krajach „piętnastki”, a także kwestii dotyczących migracji lekarzy pomiędzy krajami przyszłej Unii. (M.F.)

WYSTĄPIENIE REKTORA

Prof. dr hab. Janusz Piekarczyk - Rektor AM

Witam Państwa bardzo serdecznie na Ogólnopolskiej Konferencji, której głównym tematem jest stan obecny i kierunki przemian w kształceniu lekarzy stomatologów w Polsce. Rozpoczniemy ją od uroczystej części oficjalnej, z udziałem naszych gości, a przede wszystkim prof. Mariusza Łapińskiego – Ministra Zdrowia.

Ostatni okres obfitował w jubileusze – począwszy od Wielkiego Jubileuszu, inauguracji Nowego Tysiąclecia. Wszystkie polskie uczelnie medyczne odbyły też swe pięćdziesięciolecie działalności w obecnej strukturze i formie organizacyjnej. Poza ceremoniałem akademickim była to okazja do sięgnięcia wstecz naszą zbiorową pamięcią i przywołania znaczących faktów z naszej najnowszej historii. Zakończenie XX wieku było też okazją do podsumowania stanu nauk medycznych w dziedzinie stomatologii, a jednocześnie do oceny najważniejszych osiągnięć, jakie były udziałem polskiej stomatologii. Podsumowania tego dokonaliśmy w specjalnej uroczystej sesji naukowej, która odbyła się podczas Kongresu Stomatologów Polskich w sali Kongresowej Pałacu Kultury i Nauki. W dziewięciu głównych referatach zawarliśmy podsumowanie postępu naukowego i technicznego drugiej połowy XX wieku, mówiliśmy wiele o dokonaniach i o ludziach, których te dokonania były

udziałem. Kolejny etap to zamknięcie znacznie krótszego okresu wyznaczonego przez statutowo określoną, podwójną kadencję Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Stomatologicznego. Ten ośmioletni okres – kończący się w grudniu 2001r. – przypadł na niezwykle ważny okres, na czas dynamicznych przemian i wielkich zagrożeń. Mając na uwadze wagę dokonań, które były udziałem całego życia zawodowego naszych nauczycieli, od których przejęliśmy owoce ich twórczej pracy, chcieliśmy stworzyć niejako fotografię stanu nauki polskiej w dziedzinie stomatologii na przełomie wieków – u progu trzeciego tysiąclecia.

Została zrealizowana inicjatywa wydania informatora zawierającego zbiorową i indywidualne fotografie uczonych polskich, których udział w rozwoju stomatologii był znaczący. Za chwilę przekazę ten tom na ręce Pana Ministra – z nadzieją, że będzie mógł Pan, Panie Ministrze, zawsze znaleźć w nim niezbędne informacje dotyczące struktury organizacyjnej i zasobów kadrowych polskich uczelni medycznych w dziedzinie stomatologii. Myślę, że ten Informator Nauki Polskiej w dziedzinie stomatologii będzie dla nas wszystkich sympatyczną pamiątką, a jednocześnie źródłem informacji o stanie stomatologii jako dyscyplinie w naukach medycznych u progu XXI wieku.

Zakończenie wspomnianej kadencji Zarządu Głównego PTS przypadające w tym roku oraz jubileusz 50-lecia naszego Towarzystwa, stały się stosowną okazją aby wystąpić do Prezydenta Rzeczypospolitej o wyróżnienie wysokimi odznaczeniami państwowymi osób najbardziej zasłużonych dla polskiej stomatologii. Wybitnych specjalistów, nauczycieli akademickich, naszych nauczycieli oraz kolegów zasłużonych w pracy na rzecz Polskiego Towarzystwa Stomatologicznego.

Wielce Szanowni Państwo, Panie Ministrze.

Polskie Towarzystwo Stomatologiczne, powstałe przed pięćdziesięciu laty, rozrosło się w jedno z największych i najprężniej działających naukowych towarzystw lekarskich. W ostatnich latach XX wieku liczyło ono ponad 12 tysięcy członków, posiadało 25 oddziałów i 5 kół terenowych oraz 9 sekcji specjalistycznych z dużą autonomią, działających na prawach specjalistycznych towarzystw naukowych. Przez okres tych pięćdziesięciu lat rola PTS w integracji środowiska, w rozwoju dziewięciu specjalności w ramach tej dyscypliny nauk medycznych i tej dziedziny medycyny – była fundamentalna. Rozwój każdej z tych specjalności, a od 1972 r. specjalizacji lekarskich był nierozzerwalnie związany właśnie z odpowiednimi sekcjami specjalistycznymi naszego Towarzystwa.

Warto podkreślić też rolę edukacyjną Towarzystwa, a w szczególności w ramach kształcenia podyplomowego i kształcenia kadr naukowych, poprzez wydawanie 2 jedynych tytułów – czasopism naukowych – przez okres kilkudziesięciu lat, a obecnie nadal najważniejszych czasopism, bez których rozwój naukowy nas wszystkich nie byłby możliwy. Czasopisma te mają nakład równy liczbie lekarzy, członków PTS, ponieważ wszyscy otrzymujemy je bezpłatnie w ramach składki członkowskiej. W okresie swojej działalności PTS zorganizował 9 kongresów, kilkadziesiąt dużych sympozjów i zjazdów sekcji specjalistycznych oraz kilka tysięcy zebrań naukowo-szkoleniowych w oddziałach i kołach terenowych, które były na ogół sesjami naukowo-dydaktycznymi adresowanymi do lekarzy praktyków i specjalistów. Obszerniejszy raport z działalności w okresie ostatnich 8 lat wydrukowaliśmy w 12 numerze Czasopisma Stomatologicznego z 2001r. Dzisiejsza rekapitulacja jest skróconą formą przedstawienia się naszym gościom.

Szanowni Państwo,

Jest obecny wśród nas, bierze udział w dzisiejszym uroczystym zgromadzeniu były Prezes i Członek Honorowy Polskiego Towarzystwa Stomatologicznego prof. zw. dr hab. n. med. Stanisław Potoczek. Pan Profesor był przez ponad 40 lat pracownikiem AM we Wrocławiu, był kierownikiem Katedry i Zakładu Stomatologii

Zachowawczej, a także wychowawcą wielu pokoleń lekarzy i specjalistów, bardzo wielu doktorów nauk medycznych i wielu doktorów habilitowanych, obecnie profesorów medycyny. Prezydent Aleksander Kwaśniewski za wybitne zasługi dla rozwoju polskiej stomatologii oraz za działalność na rzecz Polskiego Towarzystwa Stomatologicznego odznaczył Pana Profesora Stanisława Henryka Potoczka Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.

Szanowni Państwo,

Za wybitne zasługi dla rozwoju polskiej stomatologii, za działalność na rzecz Polskiego Towarzystwa Stomatologicznego odznaczeni zostają Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski:

- prof. Stefan Flieger
- prof. Zdzisław Krysiński
- prof. Adam Masztalerz
- prof. Krystyna Fetkowska-Mielnik
- prof. Stefan Włoch
- dr Artur Rączewski
- prof. Tadeusz Korzon

Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski odznaczeni zostają:

- dr Ewa Hubert
- dr Jolanta Kwaśniewska
- dr Jan Wnukiewicz

Złotym Krzyżem Zasługi odznaczeni zostają:

- prof. Grzegorz Krzymański
- prof. Jan Trykowski

Srebrnym Krzyżem Zasługi odznaczeni zostają:

- dr n. med. Danuta Samolczyk-Wanyura
- dr hab. n. med. Barbara Kochońska
- dr hab. n. med. Elżbieta Mierzińska-Nastalska
- dr Anna Witkowska
- dr Elżbieta Woźniak

PAŃSTWOWA KOMISJA AKREDYTACYJNA

Prof. dr hab. Hubert Wanyura

Państwową Komisję Akredytacyjną powołał decyzją z dnia 28.XII.2001r. Minister Edukacji Narodowej i Sportu. Kadencja Komisji trwa od 1.I.2002r. do 31.XII.2004r.

Państwowa Komisja Akredytacyjna jest ustawowym organem szkolnictwa wyższego działającym na rzecz jakości kształcenia.

Przedstawia ona Ministrowi Edukacji opinie i wnioski dotyczące:

- 1) utworzenia uczelni,
- 2) przyznania uczelni uprawnienia do prowadzenia studiów wyższych na określonym kierunku i poziomie kształcenia,
- 3) utworzenia przez uczelnie filii lub wydziału zamiejscowego,
- 4) oceny jakości kształcenia na danym kierunku,
- 5) oceny jakości kształcenia nauczycieli,
- 6) przestrzegania warunków prowadzenia studiów wyższych.

Działalność Komisji obejmuje wszystkie uczelnie działające na podstawie:

- ustawy z dnia 12 września 1990r. o szkolnictwie wyższym,
- ustawy z dnia 26 czerwca 1997r. o wyższych szkołach zawodowych (Dz.U.Nr 96, poz.590 z późniejszymi zmianami).

Członków Komisji powołuje i odwołuje Minister Edukacji spośród kandydatów zgłoszonych przez Radę Główną Szkolnictwa, senaty uczelni, stowarzyszenia naukowe, zawodowe, twórcze oraz organizacje pracodawców.

Kandydatem uczelni może zostać nauczyciel akademicki posiadający co najmniej stopień naukowy doktora, zatrudniony w uczelni w pełnym wymiarze godzin. Komisja liczy od pięćdziesięciu do siedemdziesięciu członków.

Rektor na wniosek członka komisji może go zwolnić całkowicie lub częściowo z obowiązku prowadzenia zajęć dydaktycznych.

Komisja może współpracować z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami, których przedmiotem działania jest ocena jakości kształcenia i akredytacja.

Państwowa Komisja Akredytacyjna działa na posiedzeniach plenarnych oraz poprzez swoje organy.

Organami Komisji są:

- przewodniczący – dr hab. Andrzej Jamiołkowski, dwaj zastępcy przewodniczącego, sekretarz oraz prezydium.

Przewodniczącego i sekretarza Komisji powołuje i odwołuje Minister Edukacji. Zastępców przewodniczącego proponuje sam przewodniczący Komisji.

Do prezydium wchodzi:

- przewodniczący komisji,
- sekretarz,
- przewodniczący zespołów.

W skład Komisji wchodzi 10 zespołów reprezentujących kierunki studiów:

- 1) humanistycznych,
- 2) przyrodniczych,
- 3) matematyczno-fizyczno-chemicznych,
- 4) rolniczych, leśnych i weterynaryjnych,
- 5) medycznych,
- 6) wychowania fizycznego,
- 7) technicznych,
- 8) ekonomicznych,
- 9) społecznych i prawnych,
- 10) artystycznych.

W skład zespołu reprezentującego dany kierunek studiów wchodzi co najmniej 5 członków komisji, z których przynajmniej trzech ma tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego w dyscyplinie naukowej związanej z danym kierunkiem studiów.

Każdy z członków Komisji uczestniczy w pracy tylko jednego zespołu. Członkowie spośród swego grona wybierają Przewodniczącego Zespołu, który organizuje pracę i zapewnia wykonanie zadań.

Pominę omawianie kolejno wymienionych przeze mnie zespołów kierunków studiów. Wydaje się jednak słuszne zwrócić uwagi Państwa na kierunek studiów medycznych.

Obejmuje on takie działy jak:

- 1) analitykę medyczną,
- 2) farmację,
- 3) kierunek lekarski,
- 4) pielęgniarstwo,
- 5) położnictwo,
- 6) stomatologię
- 7) zdrowie publiczne.

W skład zespołu kierunku studiów medycznych weszło 5 osób. Wśród nich są:

- **przewodniczący zespołu:** prof.dr hab. Maciej Gembicki (Poznań),
członkowie:
 - dr hab. Andrzej Pająk (Kraków),
 - prof. dr hab. Jan Pawlaczyk (Poznań),
 - prof. dr hab. Hubert Wanyura (Warszawa),
 - prof. dr hab. Barbara Zahorska-Markiewicz (Katowice).

PRACA ZESPOŁU

Członek zespołu po dokonaniu postępowania oceniającego zleconego mu przez Przewodniczącego przygotowuje w ustalonym terminie, nie dłuższym jednak niż 3 tygodnie, opinię na podstawie zgromadzonych materiałów.

Sporządzoną na piśmie opinię omawia się, a następnie zatwierdza poprzez głosowanie na posiedzeniu zespołu.

Po jej zaakceptowaniu Przewodniczący Zespołu referuje opinię wraz z uzasadnieniem na Posiedzeniu Prezydium Państwowej Komisji Akredytacyjnej.

Prezydium, po zapoznaniu się ze zgromadzonymi materiałami oraz na podstawie wydanej przez zespół opinii, podejmuje uchwałę obejmującą:

1) ocenę przestrzegania warunków prowadzenia studiów wyższych,

2) zalecenia,

3) ocenę jakości kształcenia.

Ocena jakości kształcenia jest czterostopniowa:

- wyróżniająca,

- pozytywna,

- warunkowa,

- negatywna.

Pozytywna ocena jakości kształcenia, poczynając od

oceny wyróżniającej, poddaje pod głosowanie Przewodniczący Komisji.

Jeżeli w głosowaniu ocena wyróżniająca nie uzyskała poparcia zarządza się głosowanie innych ocen, w kolejności od najwyższej do najniższej.

Brak poparcia dla trzech pierwszych ocen oznacza negatywną ocenę kształcenia.

Warto podkreślić, iż oceny wyróżniająca i pozytywna są wydawane na pięć lat. W przypadku oceny warunkowej Uchwała Prezydium zawiera wykaz zaleceń oraz terminy ich realizacji.

Strona niezadowolona z uchwały podjętej przez Prezydium może zwrócić się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie czternastu dni od daty jej doręczenia.

Uchwała Komisji jest przekazywana Ministerstwu Edukacji Narodowej i Sportu oraz uczelni lub wnioskodawcy.

W przypadku negatywnej oceny kształcenia Minister Edukacji – uwzględniając rodzaj i zakres stwierdzonych naruszeń – nie wydaje, cofa lub zawiesza uprawnienie do prowadzenia studiów wyższych na danym kierunku i poziomie kształcenia.

Tak oto w skrócie przedstawia się działalność Państwowej Komisji Akredytacyjnej.

WYBORY ZARZĄDU STOWARZYSZENIA WYCHOWANKÓW WARSZAWSKIEJ MEDYCyny I FARMACJI

dr Tadeusz Kocon – Przewodniczący Stowarzyszenia

23 lutego 2002 r. odbyło się zebranie sprawozdawczo-wyborcze Stowarzyszenia. Zarząd kończący kadencję złożył sprawozdanie za lata 1999-2001. Zebrani wysłuchali sprawozdania przedstawionego przez Przewodniczącego, Skarbnika i Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej i po dyskusji udzielili ustępującemu Zarządowi absolutorium. Zebrani wysunęli propozycje dalszej pracy Stowarzyszenia. Wybrano zespół, który opracuje nowy program działania.

Następnie odbyły się wybory. Na Przewodniczącego Stowarzyszenia został wybrany ponownie dr n. med. Tadeusz Kocon, a na wiceprzewodniczących prof. dr hab. Ryszard Aleksandrowicz i dr Teresa Konopada. Sekretarzem została dr n. med. Wacława Tarłowska, a na skarbnika dr Stanisław Jakubowski. Członkami Zarządu zostali wybrani: prof. dr hab. med. Witold Mazurowski, doc. dr hab. med. Marek Gawdziński i mgr Zbigniew Wawer. Komisję Rewizyjną stanowią: dr Alicja Hudyka, dr n. med. Kazimierz Dragański i dr Barbara Zawirska-Roefler. Do Sądu Koleżeńskiego wybrani zostali: dr n.

med. Jan Bohdan Gliński, dr Zbigniew Miller i prof. dr hab. med. Edward Rużyłło.

Zebraniu przewodniczył prof. dr hab. Witold Mazurowski. Uczestnicy zebrania zaapelowali do absolwentów AM o wstępowanie do Stowarzyszenia i branie udziału w jego pracach oraz przekazywanie do Zarządu Stowarzyszenia pamiątek z okresu studiów i z pracy, aby w niedalekiej przyszłości można było utworzyć muzeum absolwentów.

Koleżanki i kolegów, członków Stowarzyszenia, mających zaległości w opłacaniu składek prosimy o ich uregulowanie.

Prosimy o pisanie do Stowarzyszenia na adres: Stowarzyszenie Wychowanków Warszawskiej Medycyny i Farmacji, ul. Żwirki i Wigury 61, 02-091 Warszawa. Stowarzyszenie otrzymało pokój w pomieszczeniach Zakładu Historii i Filozofii Medycyny przy ul. Złotej 7, w którym będziemy pełnić dyżury. Tel. 827-28-64, tel. Zakładu HiFM 827-03-07.

LIST INTENCYJNY W SPRAWIE ODDZIAŁU AM W PŁOCKU

LIST INTENCYJNY

Rektor Akademii Medycznej w Warszawie, Prezydent Płocka oraz Marszałek Województwa Mazowieckiego postanawiają zainicjować działania zmierzające do podjęcia w Płocku kształcenia na poziomie akademickim, w zgodzie z obowiązującymi standardami europejskimi, w zawodach – pielęgniarstwo i położnictwo; z możliwością utworzenia nowych kierunków studiów w kolejnych latach, w zależności od występujących potrzeb.

Marszałek Województwa Mazowieckiego i Prezydent Płocka deklarują zapewnienie przedsięwzięciu odpowiedniej bazy lokalowej na potrzeby zajęć teoretycznych, praktycznych oraz właściwego zaplecza materialno – technicznego na terenie Płocka.

Akademia Medyczna w Warszawie udostępni niezbędny potencjał dydaktyczno – naukowy, poprzez udział kadry nauczycieli akademickich Uczelni w całym procesie kształcenia oraz potrzebne wsparcie organizacyjno – administracyjne.

Ustala się termin uruchomienia kształcenia na dzień 1.X.2002 roku. Strony ustalają, że nowo utworzona w Płocku jednostka będzie strukturalnie częścią Wydziału Nauki o Zdrowiu AM, prowadzącego trzyletnie studia licencjackie, a w kolejnym etapie - będące ich kontynuacją dwuletnie studia magisterskie. Część zajęć teoretycznych i praktycznych odbywać się będzie na terenie Uczelni, w Warszawie. W Płocku bazę dydaktyczną jednostki stanowić będą - między innymi - Wojewódzki Szpital Zespolony, Szpital Św. Trójcy i obiekt dotychczasowego Studium Medycznego.

Uczelnia zobowiązuje się do przeprowadzenia akcji rekrutacyjnej przyszłych studentów.

Szczegółowe zasady realizacji powyższej inicjatywy Rektora Akademii Medycznej w Warszawie, Marszałka Województwa Mazowieckiego oraz Prezydenta Płocka określi stosowne porozumienie.

**Rektor Akademii
Medycznej w Warszawie**

**Prezydent Miasta
Płocka**

**Marszałek Województwa
Mazowieckiego**

KOMUNIKATY

Królowie Nauki – pod takim tytułem tygodnik „Wprost” (nr 14 z 7.04.02) publikuje ranking najlepszych polskich uczonych opracowany przez Andrzeja PILCA z Instytutu Farmakologii.

Ranking został opracowany na podstawie analizy cytowań publikacji polskich naukowców w amerykańskiej bazie danych Science Citation Index za lata 1965-2001.

Wśród 5 uczonych z zakresu nauk biomedycznych znalazła się również profesor naszej Uczelni, Stefania Jabłońska, wieloletni Kierownik Kliniki Dermatologicznej.

W badanym okresie prace pani profesor były cytowane 8.082 razy, w tym ponad 12 prac było cytowanych ponad 100 razy.

Uzupełnienie składów zespołów KBN

13 lutego br. Prezes Rady Ministrów na podstawie ustawy z 12.01.1991 r. o Komitecie Badań Naukowych wyznaczył w skład poszczególnych zespołów Komitetu po jednej osobie reprezentującej praktykę gospodarczą lub społeczną.

M. in. w skład Zespołu Nauk Medycznych (P-05) powołany został prof. dr hab. Sławomir Majewski – dyrektor Instytutu Wenerologii naszej Akademii.

(Informacja prasowa Rzecznika KBN dr T. Zaleskiego).

Wystawa Exlibrisu

Szanowni Państwo,

Biblioteka Główna organizuje w Rektoracie AM wystawę exlibrisu medycznego osób prywatnych i instytucji.

Chcielibyśmy, aby w przeważającej liczbie były to exlibrisy pracowników i studentów naszej Uczelni (byłych i obecnych). Serdecznie zapraszamy do współpracy.

Mirosława Kurpeta – Dyrektor Biblioteki Głównej AM
tel./fax 628-22-37 e-mail: mkurpeta@bibl.amwaw.edu.pl

W rankingu najlepszych oddziałów okulistycznych w Polsce („Newseek Polska” z dn. 17.03.02) na pierwszym miejscu znalazła się Katedra i Klinika Okulistyki II WL, kierowana przez profesora Jerzego Szaflika.

Katedra i Klinika Okulistyka I WL na miejscu 9.

W rankingu najlepszych oddziałów laryngologicznych w Polsce drugie miejsce zajęła Katedra I Klinika Otolaryngologii II WL, kierowana przez Grzegorza Janczewskiego.

Laureatem Konkursu Fundacji na rzecz Nauki Polskiej „Stypendia krajowe dla młodych naukowców 2002” został lek. **Krzysztof Bojakowski**.

Dr Bojakowski jest absolwentem naszej Uczelni, dyplom z wyróżnieniem uzyskał w 1997 r. Obecnie jest studentem Studium Doktoranckiego AM w Katedrze i Klinice Chorób Wewnętrznych i Nadciśnienia Tętniczego, kierowanej przez profesora Zbigniewa Gacionga.

1 marca b.r. rozpoczęła się druga edycja konkursu na stypendia naukowe -L'Oréal Polska dla Kobiet i Nauki przy wsparciu Polskiego Komitetu ds. UNESCO.

Pięć młodych Polek, które prowadzą badania naukowe w dziedzinach biologiczno-medycznych, otrzyma miesięcznie stypendia wypłacane przez rok. O stypendia ubiegać się mogą doktorantki, które nie ukończyły 35 roku życia oraz habilitantki (maksimum 45 lat), będące w ostatnim roku realizacji pracy.

W jury, którego przewodniczącą jest prof. dr hab. Anna J. Podhajska, zasiadają: prof. dr hab. Wiesław Gliński, prof. dr hab. Alfreda Graczykowska, prof. dr hab. Waleria Hryniewicz, prof. dr hab. Adam Jaworski, prof. dr hab. Andrzej Legocki, prof. dr hab. Ewa Łojkowska, prof. dr hab. Maciej Nałęcz oraz prof. dr hab. Halina Wędrychowicz.

Termin zgłaszania kandydatur upływa 31 lipca 2002 r.

Szczegóły dotyczące stypendiów, regulamin oraz kwestionariusz zgłoszeniowy znajdują się w Internecie pod adresem: www.lorealdlakobietinauki.pl

Studium Medycyny Molekularnej

Postgraduate School of Molecular Medicine
Medical University of Warsaw, ul.Żwirki i Wigury 61 PL-02091 Warszawa

Director: Prof. dr hab. Liliana Konarska
Secretary Office: ul. Pasteura 3, 02-083 Warszawa
tel. 659 85 71 w.204, fax 822 53 42, e-mail: smm@nencki.gov.pl
<http://www.smm.edu.pl>

OGŁOSZENIE O NABORZE DO STUDIUM MEDYCZYNY MOLEKULARNEJ W ROKU 2002

Scientific Council

Chairman
Leszek Kaczmarek

Vice-Chairman
Andrzej Mackiewicz

Members

Jacek Bigda
Zbigniew Gaciong
Liliana Konarska
Jacek Kuznicki
Anna Latoś-Bieleńska
Janusz Limon
Barbara Lisowska-Grospierre
Jan Lubirski
Sławomir Majewski
Jacek Małojczyk
Maciej Nałęcz
Cezary Szczylik
Wiesław Trzeciak
Michał Wit

Studium Medycyny Molekularnej z siedzibą w Akademii Medycznej w Warszawie oferuje 4-letni kurs doktorski w dziedzinie medycyny molekularnej. W ramach nauki słuchacze odbędą szereg szkoleń obejmujących metody biologii molekularnej ze szczególnym uwzględnieniem zastosowania nowoczesnych technik we współczesnej medycynie. Studium organizuje kursy teoretyczne i praktyczne z genetyki, biologii molekularnej i komórkowej oraz kursy zintegrowane i sympozja z zakresu szeroko rozumianej medycyny molekularnej. Ponadto słuchacze otrzymują fachową pomoc merytoryczną, i o ile to będzie możliwe finansową, w realizacji projektu badawczego oraz wsparcie w odbywaniu staży zagranicznych. Słuchacze mogą składać wnioski o przyznanie stypendium.

O przyjęcie do Studium może się ubiegać każdy absolwent medycyny, biologii, farmacji lub nauk pokrewnych oraz student wydziału lekarskiego który jest zainteresowany badaniami naukowymi z dziedziny medycyny molekularnej. Kandydaci muszą przedstawić opinię opiekuna naukowego i projekt badawczy będący podstawą przyszłej pracy doktorskiej. Słuchaczami mogą zostać zarówno osoby które zawarły umowę o pracę jak i niezatrudnione.

Szczegółowe wymagania wobec kandydatów oraz spis niezbędnych dokumentów określa Regulamin rekrutacji Słuchaczy SMM. Postępowanie kwalifikacyjne ma charakter konkursu.

Termin składania dokumentów upływa 15 czerwca 2002 r.

Informacje uzyskać można u sekretarza SMM tel.:
(22) 6598571 wew. 204 lub smm@nencki.gov.pl

Member Institutions
- Medical University of Warsaw – Nencki Institute of Experimental Biology -
- Medical University of Poznań – Foundation for Experimental and Clinical Oncology -
- Medical University of Gdańsk – Pomeranian Medical University -
- International Institute of Molecular and Cell Biology -